

mes convenient per al servei de Déu i utilitat de la Santa Església.

Si cap dels esmentats rebuda totes les condicions necessàries per a obtenir el benefici, no reservem disposar el que millor creurem els fins dels quals l'esmentat benefici fou institut.

I perquè atribui a contentament de les persones a qui pugui interessar, hem manat expedir el present Edicte, signat per Nos, segellat amb el major de Nostres Armes Escudescapals i referendat per Nostre Secretari de Cambra i Govern, a Barcelona a 23 de novembre de 1923.

Per manament de Sa Excel·lència del Bisbe, Senyor moss. Dr. Joan Roda i Camps, canonge, secretari.

— El dia 23 dels corrents el nostre venerable Prelat de Guàrdia, farà la benedicció solenne de la primera pedra del nou temple parroquial de Santa Eulàdia de Provençana.

En les Huelas, Pies de Sant Antoni es celebrà amb solenne festa el Patrocinat de Sant Josep de Calasanz. Demà començarà un Triduum durant el qual predicarà el P. Manuel Roca, Agustí, Paredes i Joaquim Pons, i el diumenge hi haurà imposició de medalles als nous congregats de les Congregacions Menors de Sant Josep de Calasanz i Sant Angel Custodi, fent una plúvia de P. Provincial.

El vinent diumenge, dia 24 dels corrents, es celebrerà a la parroquia de Ruda la festa de Santa Cecilia, patrona de la Escola Cantarum d'aquella vila.

Hi haurà ofici solenne cantant-se la missa de la Mare de Déu de Nòria, de mossèn Roman i fent el primer del doctor Vil·la, i Collet. Es cantaran els Goigs de la Santa del nostre Lluís Catòlic.

— Abit en forma aquest Palau Episcopal els catòlics de la ordenada en les vint-i-tres, s'ha constituït dos tribunals format, el primer pel doctor Vil·la, i el segon pel doctor Roca, i el doctor Ribes, rector de Les Corts, i el doctor Ribes, catòlic.

perà visites amb el dit objecte. En quant a demandes o instàncies, han d'esser dirigides a la Comissió de Finances abstenint-se de recomanar personalment.

L'ARRENDATARIA DE TABACS A LA REFORMA

El representant de la Comissió Arrendatària de Tabacs a Barcelona senyor Echeverri, ha sol·licitat de l'Ajuntament el permís per a construir un edifici de caràcter monumental a la secció primera de la Granvia Layetana, que constarà de setanta-huit baixos, entressò i a la planta més. La façana de l'edifici rebrà la mateixa característica d'una casa de veïnat.

CASIST PER VENDRE

Per l'alcaldia s'ha decretat la suspensió de venda durant sis dies a Vicenç Rodas, venedor ambulat del mercat de Santa Catalina, per haver-se comprat que en un penca, de 200 grams de peix fresc en fal·laven 15.

VISITES

Han compliment l'alcaldia: el marqués de Castellví i el president de la Junta de Salut d'Alcalá.

També el visitaren els individus de l'entitat del Club de l'Exèrcit i Armada que formen la comissió per a l'homotèctic al general Primo de Rivera, sol·licitant la cooperació de l'Ajuntament.

Obituari

ENTERRAMENTS

Per avui al matí, hi han assenyalats els següents enterraments:

Ramon Corbetta Gulu, de 82 anys, vidu, del carrer de Guatemala, 2, baixos, al Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Soliedat Velasco Burgos, de 80 anys, vidua, del carrer de Còrcega, 80, principal, al Cementiri del Sud-Oest. A les quatre de deu.

Margalida Magarolas Rion, de 78 anys, vidua, del carrer de Torres, 2, quart, al Cementiri de Les Corts. A les deu.

José Cartellón Faust, de 61 anys, solter, del carrer de Sant Antoni abad, 25, tercer, al Cementiri de l'Est. A les vuit.

Jonquim Agost Abad, de 56 anys, casat, del carrer de Doctor Ribal, 33, tercer, al Cementiri de Sana. A les deu.

Vicenç Pérez García, de dos mesos, del carrer de Xifre, 106, quart, al Cementiri de Les Corts. A les deu.

Joan Castelló Carral, de 78 anys, vidu, del carrer de Regomir, 1, segon, al Cementiri de l'Est. A dos quarts d'onze.

Lluís Fornós Fontolha, de cinc anys, i mig, del carrer de Sant Bertrán, 7, baixos, al Cementiri del Sud-Oest. A les deu.

Francisco Vidal Mas, de tres anys, del carrer de Bóbila, 14, baixos, al Cementiri del Sud-Oest. A les vuit.

José Cremades Cerdà, de quatre mesos, del carrer de Sant Ramon, 14, tercer, al Cementiri del Sud-Oest. A les deu.

Vicenç Gomar Montero, de 58 anys, casat, del carrer de Collo, 321, al Cementiri del Sud-Oest. A les deu.

Francisca Martí Guillam, de set mesos, del carrer de Sabadell, 9, baixos, al Cementiri d'Horta. A dos quarts de deu.

Juli Camillo Navarro, de 63 anys, vidu, del carrer de Sant Pere Màrtir, 1 bis, al Cementiri de Sant Andreu. A tres quarts d'onze.

FUNERALS

N'Eduard Rodríguez i Gutiérrez, Morí el dia 6 del corrent. Avui, a dos quarts d'onze. Església de la Casa de Caritat.

Na Antonia Bragó i Aragó, vidua d'En Jaume Fillet i Panadés, Morí el 18 del corrent. Demà a les deu funerals a la església de la Casa de Caritat.

ANIVERSARIS

En Josep Santacana i Soler, vidu en primeres noces de Na Anna Costa i Ribot, Morí el dia 23 de novembre de 1922. Avui, a les deu, a la Concepció, i misses en les esglésies de Tiana, Mongat, Escalaplà d'Alfà, i Collet.

Na Leonor Moreno i Rius, vidua d'En Francesc Tret i Vidal, Morí el dia 17 de novembre de 1922. Avui, de les deu a les dotze, misses a la capella del Santíssim Sacramento de la Concepció.

Na Isabel Rosés i Róig, vidua de Puig de la Bellaca, i la seva filla Na Carme Puig de la Bellaca, Moriren a Girona en novembre i desembre de 1922, respectivament. Avui, de les deu a les dotze, al Bonsores.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

Na Teresa Simó de Rodó, Entrada ahi matí al Cementiri de Piers.

Na Maria Forni i Tolón, vidua d'En Pere Forni. Entrada aquesta tarda al Cementiri Nou.

N'Artur Ferrer i Ferrer. Morí a Madrid el dia 18 de l'actual a l'edat de 38 anys.

ESPORTS

Futbol

Dia 22 de novembre de 1923

BARCELONA-ESPANYOL

(Partit benèfic)

Barcelona, 3, Espanyol, 1

Un partit Barcelona-Espanyol, sigui quin sigui el seu caràcter, té sempre la virtut suprema de despertar, en gran màxim, l'interès expectant de les multituds. Les causes d'aquest fet, per ésser a bastament conegudes, no cal analitzar-les. Remarquem, només, l'èxit d'haver aconseguit apropar-les per a poder brindar un consol moral i material als pobres desvalguts de les institucions que patrocinen l'excellèntíssima senyor baronesa de Maltà, organitzadora del partit entre els seus rivals i felicitacions que, per damunt de tota els odds i rancúnies, hagi triomfat el nobilíssim sentiment de caritat.

La qualitat i significació dels dos bàndols contendents; l'esplendidesa de la tarda i la finalitat de l'encontre, han fet que el magnífic camp de Les Corts s'envaïa d'una concurrència nombrosíssima, selecta i distingida en els llocs preferents, en els quals la bellesa de les dames florida escalcia i encisadora.

A l'hora de començar la lluita, el terreny dels blau-grana ofereix un aspecte brillantíssim i, en mig de suprema expectació, l'àrbitre senyor Llobera ordena l'alineació dels equips els quals ho fan en la següent forma: Barcelona: Platko, Coma, Surroca, Torralba, Sancho, Carulla, Piers, Martí, Samitier, Alcántara i Segal.

Espanyol: Zamora, Canals, Puig, Trullas, Sanahuja, Calcedo, Orlago, Mauri, González, Lora i Mallorquí.

Comença la lluita amb un impetuós atac espanyolista; contraataca l'indomènt Barcelona i als dos minuts en

De les terres catalanes

LLEYDA

(Conferència de les 9.45 de la nit)

Un tren nou

Es creu que molt aviat s'establirà, en virtut dels treballs realitzats per diferents entitats econòmiques i personalsitats del Nord, un tren Lleyda i Barcelona, per fer el qual trajecte solament invertirà 4 hores, de manera que sortint d'aquesta ciutat a les 2 de la tarda arribaria a Barcelona a les 6.

Una festa commemorativa

Aquest matí s'ha celebrat a la catedral la festa de Santa Cecília, en commemoració de l'atacament del setge de Lleyda per les tropes franceses.

Aquesta data del 22 de novembre de 1666, recorda a tots els lleidatans el que pot fer un poble lleidatà en lluita pels ideals de Patria.

A l'acte hi han assistit l'Ajuntament en corporació, el governador civil i militar i altres autoritats.

La inspecció a l'Ajuntament

Malgrat ésser la diada de Santa Cecília una festa tradicional que es celebra cada any, han estat obertes les oficines municipals, amb motiu d'haver-se començat avui la inspecció acordada per la superioritat militar.

En efecte, al migdia, els senyors Romero, Parulinas i Irujoqui els quals constitueixen la comissió inspectora de l'Ajuntament, han visitat l'alcaldia per tal de donar-li compte de la missió que els ha estat encomanada.

Els dits senyors, acompanyats després pel secretari municipal, senyor Corbella, han visitat les oficines, saludant als empleats i prenent tot seguit algunes disposicions.

Aquesta tarda a les cinc, han reprès el treball d'investigació el qual segons sembla serà molt d'ingut.

Nous serveis d'automòbils

S'ha inaugurat un nou servei d'autos per al trànsit de passajgers, en el trajecte de Pons a Lleyda i viceversa, a càrrec de la Companyia Alsina i Graells.

N'Eusebi Castellar, veí de Menarguens, ha demanat autorització per establir un servei d'autos, entre Corvina i la capital.

Llicenciament

Han estat llicenciats els individus de tropa, excedents de la plantilla dels cosos de guarnició en aquestes terres lleidatanes.

Vallès

PALAFOLLS. — La segona conferència del cicle que s'està celebrant en el Patronat de la Juventut, està anunciada per al proper diumenge, dia 25. Anirà a càrrec del jove propagandista Enric Prats, de la Caixa de Pensiones de Barcelona.

La secció dramàtica del Patronat celebrarà una vetllada literària-musical.

La Costa

CANET DE MAR. — S'ha constituït a l'Escola d'Indústries de Teixits de Punt, que la Mancomunitat de Catalunya cuida i soté a Canet de Mar, una Associació d'alumnes i ex-alumnes, la qual té en projecte organitzar

Samitier entra el primer gol, coronant un superb avanç de tota la línia atacant. Dues corners per bàndol i en una tercera corner l'Espanyol, en Sancho remata colossament i aconsegueix el segon gol. Atacs vivíssims a les dues portes, efectuant en Platko una parada estupefacte; poc després és en Zamora qui arrebatça la pilota dels peus de l'Alcalá, d'una manera portentosa, salvant un gol irremissible. El Barcelona actua magistralment, efectuant jugades que arrenquen grans ovacions. L'Espanyol, amb més coratge que fortuna, s'endinsa també als dominis adversaris; però el poc encert dels davanters anul·la tot esforç. Es tiran dues corners següents contra l'Espanyol, i en la segona, en Samitier, d'un xut estupefact, encoloma per tercera vegada la pilota a la xarxa espanyolista.

El resultat de tres a zero a favor del Barcelona, fixa el primer temps.

La segona part, tan en quantitat com en qualitat de joc, ha estat, en general, inferior a la primera, jugant-se, sí, amb vivaces; però amb poca eficàcia pel que fa referència a les línies atacants; en canvi les defenses han estat a un nivell superior, distingint-se les de l'Espanyol. Dels 45 minuts, trenta han constituït un aclaparador domini dels blau-grana, no obstant, però, afortunats en els moments decisius i topar amb Zamora estupefact, rebutjant tots els atacs. Castigat el Barcelona amb penalitat, l'Espanyol aconsegueix el gol d'honor, entrat per l'Oriolaga.

Els 15 minuts darrers del partit han estat molt avallats, i cap al final, el domini de l'Espanyol s'ha accentuat; però sense saber-ne treure resultats pràctics per la deficient tasca dels davanters. Finalment, per tant, el partit, amb el resultat de 3 a 1 a favor del Barcelona. D'aquest no cal fer distincions; tots han jugat amb coratge, encara que no amb l'èmfasi en les línies de campament contra el mateix continuant. En Platko ha intervingut poques vegades en joc i quan ho ha fet, ha estat al nivell de la seva fama.

De l'Espanyol, els millors els mitjos i defenses i en Zamora en el segon temps. El partit, en general, ha estat duríssim, i és llastima que alguns jugadors espanyolistes no sapiguessin emprar altra mena de joc que el de la violència sense ni so; en part, d'aquesta naturalesa, quan menys hauria d'ésser norma de tota la més absoluta noblesa i correcció.

L'àrbitre senyor Llobera, en general, encertat, encara que ha sofert algunes equivocacions lamentables, sobretot en els ofessides.

CORRECCITA

ATLETIQUES

Boxa. — En la vetllada, que dimecres passat va tenir lloc al teatre de

GIRONA

(Conferència de les 9.30 de la nit)

Detencions

A Castell d'Empúries, han estat detinguts el dipositar dels cabals municipals i un ex-alcaldia d'aquella població.

Una visita

Demà al matí arribaran a aquesta ciutat, tal dia visitat els establiments de beneficència de la Mancomunitat de Catalunya, el conseller de Beneficència En Santiago de Riba, els doctors Sayé i Brossa del servei de Sanitat, l'interventor general senyor Virgili i l'arquitecte senyor Rubió.

L'objecte de la visita és el de fer-se càrrec personalment de la marxa de les institucions gironines i, juntament amb la Junta que les regenta, estudiar aquelles millores que les necessitats aconsellin, per tal de dotar els centres benèfics d'un màxim de condicions.

Subasta

El dia 26 de novembre el migdia, tindrà lloc al magatzem de la Duana de La Junquera, la venda en públic de la subasta de diferents gèneres procedents d'abandonament.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Treballa d'ossos

Al terreny on s'edificava l'escola dels Germans de la Doctrina Cristiana, s'ha trobat avui una àmfora amb ossos.

No és cert, com ha dit gairebé tots els diaris, que s'hagi trobat cap sarcòfag. Solament han estat trobats restes d'enterraments.

Una conferència

Al saló d'Acció Catòlica de la dona, dissabte vinent a la tarda, hi desenrollarà una conferència la professora senyoreta Maria Rebull, sobre el tema «Auxiliis a la maternitat».

En llibertat

Ahí foren alliberats, N'enric Vidal i Soler, del poble de Vinyol, els quals havien estat detingut a conseqüència d'una denúncia, segons sembla ha resultat falsa, que celebraven a llurs cases reunions clandestines.

Altres noves

Avui s'acomiada amb l'hora «d'idiots juvenils», la companyia de comèdia que actua al Mundial.

Al mateix teatre dissabte hi debutarà una companyia lírica.

La comissió del monument ha visitat avui les excavacions arqueològiques de la Fàbrica de Tabacs.

— Es troba malalt de gravetat el president del consell del Banc Comercial, ex-alcaldia de Tarragona senyor Pons Pallarès.

— Avui ha fet un dia esplèndid, havent sortit molta gent a passar la tarda a la fora.

QUASI REGALATS

venem cotxes d'ocasió de diferents marques: Buick, Elzalde, Ford, Hispano, etc., oberts i tancats; procedents de canvis per

LA MARCA QUE S'HA IMPOST

AGENCIA STUDEBAKER

València, 295

Orfebreria d'Art

Artículos para a PRESENTS

Servel de detall en metall blanc i platejat. Fabricació propia. Preus sense competència. Venides al detall. — Portaferriera, 4.

Novetats, en quatre assaïls, en Moya va ésser declarat vencedor pels punts d'En Castel. En sis assaïls havien de boxar en Withe i en Giménez, però en començar el quart assaïl en Withe va abandonar; en sis assaïls en Roca i l'Araci van fer el millor combat de la vetllada, i un dels millores que s'han vist a Barcelona, en el qual l'Araci va endur-se la decisió per punts, i en Mestres va derrotar per punts, també, en sis assaïls, per en Zaragoza, en un combat molt dur.

Abans de l'últim combat es va anunciar per al vinent diumenge una vetllada força interessant al teatre Espanya, a base d'un combat entre en Pere Saez i el fort Stevenson, i la mateixa nit boxarà l'Americano contra en Gómez i en Ferrnà contra en Fabregat.

El darrer combat va ésser una pobre exhibició, en la qual no hi havia res més que trompades de carter, com si es tractés de dos debutants; malgrat això en Gaston, que es va presentar fora de forma, per a fer els dos assaïls, en el novè va caure a terra no podent-se aixecar, donat el seu esgotament físic. Fou comptat fins a deu.

Busselles, 22. — El campionat de pes ploma de Bèlgica ha estat guanyat pel boxador Helians, venent a Myns per punts. — Havas.

Els Reis a Barcelona

Ahí el matí, el comandant de Marina i el major efectuaren sondeigs en la part Sud del moll de Barcelona, comprovant, com ja esperavem, que malgrat que el cuirassat «Jaime I» té un calat de vuit metres, podrà ancorar sense dificultat en l'esmentat moll.

Segons ha manifestat el senyor baron Als Reia i acompanyants, quedaran ancorats en la forma següent: el cuirassat «Jaime I», en l'actual ancorament del «Dedalo»; aquest passarà a l'avantport; el creuer ràpid «Reina Victoria Eugénia», a la dreta del «Rio de la Plata», i entre els dits vaixells els què subscrin a dos torpediners.

El cuirassat «Jaime I» quedarà ancorat en el moll de Ponsat Sud.

També ha manifestat que per abans de l'arribada dels Reis a nostra ciutat quedaran terminades les reparacions dels submarins de la base naval de Mahó «A. 1 Monturiol» i «A. 2 García», els quals ancoraran en el moll de Drassanes.

A l'escala de l'Exposició d'Indústries Elèctriques han començat a construir-se la lotja règia i les tribunes per als invitats, sota la direcció de l'arquitecte N'Eduard Ferrés.

Boxa. — En la vetllada, que dimecres passat va tenir lloc al teatre de

GIRONA

(Conferència de les 9.30 de la nit)

Detencions

A Castell d'Empúries, han estat detinguts el dipositar dels cabals municipals i un ex-alcaldia d'aquella població.

Una visita

Demà al matí arribaran a aquesta ciutat, tal dia visitat els establiments de beneficència de la Mancomunitat de Catalunya, el conseller de Beneficència En Santiago de Riba, els doctors Sayé i Brossa del servei de Sanitat, l'interventor general senyor Virgili i l'arquitecte senyor Rubió.

L'objecte de la visita és el de fer-se càrrec personalment de la marxa de les institucions gironines i, juntament amb la Junta que les regenta, estudiar aquelles millores que les necessitats aconsellin, per tal de dotar els centres benèfics d'un màxim de condicions.

Subasta

El dia 26 de novembre el migdia, tindrà lloc al magatzem de la Duana de La Junquera, la venda en públic de la subasta de diferents gèneres procedents d'abandonament.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Treballa d'ossos

Al terreny on s'edificava l'escola dels Germans de la Doctrina Cristiana, s'ha trobat avui una àmfora amb ossos.

No és cert, com ha dit gairebé tots els diaris, que s'hagi trobat cap sarcòfag. Solament han estat trobats restes d'enterraments.

Una conferència

Al saló d'Acció Catòlica de la dona, dissabte vinent a la tarda, hi desenrollarà una conferència la professora senyoreta Maria Rebull, sobre el tema «Auxiliis a la maternitat».

En llibertat

Ahí foren alliberats, N'enric Vidal i Soler, del poble de Vinyol, els quals havien estat detingut a conseqüència d'una denúncia, segons sembla ha resultat falsa, que celebraven a llurs cases reunions clandestines.

Altres noves

Avui s'acomiada amb l'hora «d'idiots juvenils», la companyia de comèdia que actua al Mundial.

Al mateix teatre dissabte hi debutarà una companyia lírica.

La comissió del monument ha visitat avui les excavacions arqueològiques de la Fàbrica de Tabacs.

— Es troba malalt de gravetat el president del consell del Banc Comercial, ex-alcaldia de Tarragona senyor Pons Pallarès.

— Avui ha fet un dia esplèndid, havent sortit molta gent a passar la tarda a la fora.

QUASI REGALATS

venem cotxes d'ocasió de diferents marques: Buick, Elzalde, Ford, Hispano, etc., oberts i tancats; procedents de canvis per

LA MARCA QUE S'HA IMPOST

AGENCIA STUDEBAKER

València, 295

Orfebreria d'Art

Artículos para a PRESENTS

Servel de detall en metall blanc i platejat. Fabricació propia. Preus sense competència. Venides al detall. — Portaferriera, 4.

Novetats, en quatre assaïls, en Moya va ésser declarat vencedor pels punts d'En Castel. En sis assaïls havien de boxar en Withe i en Giménez, però en començar el quart assaïl en Withe va abandonar; en sis assaïls en Roca i l'Araci van fer el millor combat de la vetllada, i un dels millores que s'han vist a Barcelona, en el qual l'Araci va endur-se la decisió per punts, i en Mestres va derrotar per punts, també, en sis assaïls, per en Zaragoza, en un combat molt dur.

Abans de l'últim combat es va anunciar per al vinent diumenge una vetllada força interessant al teatre Espanya, a base d'un combat entre en Pere Saez i el fort Stevenson, i la mateixa nit boxarà l'Americano contra en Gómez i en Ferrnà contra en Fabregat.

El darrer combat va ésser una pobre exhibició, en la qual no hi havia res més que trompades de carter, com si es tractés de dos debutants; malgrat això en Gaston, que es va presentar fora de forma, per a fer els dos assaïls, en el novè va caure a terra no podent-se aixecar, donat el seu esgotament físic. Fou comptat fins a deu.

Busselles, 22. — El campionat de pes ploma de Bèlgica ha estat guanyat pel boxador Helians, venent a Myns per punts. — Havas.

Els Reis a Barcelona

Ahí el matí, el comandant de Marina i el major efectuaren sondeigs en la part Sud del moll de Barcelona, comprovant, com ja esperavem, que malgrat que el cuirassat «Jaime I» té un calat de vuit metres, podrà ancorar sense dificultat en l'esmentat moll.

Segons ha manifestat el senyor baron Als Reia i acompanyants, quedaran ancorats en la forma següent: el cuirassat «Jaime I», en l'actual ancorament del «Dedalo»; aquest passarà a l'avantport; el creuer ràpid «Reina Victoria Eugénia», a la dreta del «Rio de la Plata», i entre els dits vaixells els què subscrin a dos torpediners.

El cuirassat «Jaime I» quedarà ancorat en el moll de Ponsat Sud.

També ha manifestat que per abans de l'arribada dels Reis a nostra ciutat quedaran terminades les reparacions dels submarins de la base naval de Mahó «A. 1 Monturiol» i «A. 2 García», els quals ancoraran en el moll de Drassanes.

A l'escala de l'Exposició d'Indústries Elèctriques han començat a construir-se la lotja règia i les tribunes per als invitats, sota la direcció de l'arquitecte N'Eduard Ferrés.

Boxa. — En la vetllada, que dimecres passat va tenir lloc al teatre de

cre», es trobaven de servei els guardies de seguretat Andreu García Francés i Adrià Avilés López, i com que s'adonaren d'alguna anormalitat als voltants del carrer de la Riera i el de l'Aurora, en compliment de llur deure es dirigiren tots dos guardies cap a l'esmentat lloc, veient dos subjeccs que corrien. Els guardies els persiguiren, fent un dels escapols, des de la porta de la taverna que existia en la confluència de tots dos carrers, dos disparos contra els seus persecutors, els quals formaren la composició de lloc, sembla equivocada, d'haver-se refugiat allí el dit agressor, dirigint-se la parella a l'esmentada taverna, on un per una porta el guarda Avilés per la que donà el carrer de la Riera, podent entrar sense dificultat per la porta del dit carrer, i el guarda García per la tancada per dintre, tenint necessitat, per a obrir-la, de trencar un vidre, lesionant-se, penetrant seguidament, pistola en mà i disparant per a espantar els que l'atacaven, fent un disparament casuament l'amo de la taverna, Joan Sandellinas i un concurrent anomenat Pan Abella, morint tots dos a conseqüència de les ferides rebudes.

Qualifica els fets com a constitutius d'un delicte d'imprudència temerària, del qual ha resultat homicidi, i demana per al processat la pena d'un any i un dia de presó correccional, accésories, costes i indemnització de cinc mil pessetes a cada una de les famílies de les víctimes.

La prova testifical la componen deu testimonis, i la defensa proposa, per la seva part, quinze testimonis.

El letrat defensor nomenat d'ofici, En Joan Amat, nega els fets que s'imputen al processat, i demana l'absolució.

SENTENCIA

El tribunal que presidia la causa celebrada el propassat diumenge a l'Audiència contra l'Amós Alonso Arch Llach, pel títol del carrer de Sant Ramon, ha dictat sentència condemnant-lo a 20 anys de reclusió temporal i pagament de costes i indemnitzacions de 10.000 pessetes per a cada una de les famílies dels guardies de seguretat que van morir en el succeís, de 5.000 pessetes per a la família de la nena Maria del Carme Fernández, i 3.000 pessetes d'indemnitzacions als ferits.

CARTER ALLIBERAT

El carter Eduard Paris, ha recobrat la llibertat, quedant detinguts els altres tres carters, acusats de relacions amb l'anarquisme.

CLAUSURA

Ha estat clausurada, per disposició de l'Autoritat Acadèmica Catòlica de Sabadell.

AUTORIZACIO D'OBERTURA DE L'ESQUIT EMPORITA

Ha estat autoritzada l'obertura de la societat «Escut Emporita», de la Bisbal, si bé no es permet que en el dit estatge es faci política, per la qual cosa s'ha exigit que fossin tres els retrats de mossèn Jacint Verdaguer, d'En Maragall i d'En Cambó.

REAPARICIO DE «SOLIDARIDAD OBRERA»

Demà reapareixerà el diari «Solidaridad Obrera» orgue del Sindic

El problema ferroviari

PARLA EL DIRECTOR DEL NORD

Madrid, 22. — «La Libertad» publica un interviu amb el director dels Ferrocarrils del Nord, senyor Boix, en el qual es tracta del problema ferroviari.

El senyor Boix creu que en aquesta matèria hi ha una gran desorientació en l'opinió.

Preguntat sobre una pròxima reversió dels ferrocarrils a l'Estat, diu que podria fer-se, però a cada un dels anys que hi hagués entre aquella data i la de reversió anticipada, es determinaria d'acord al preceptiu en la legislació vigent. Però no sembla convenient si l'Estat havia d'exploitar-los directament.

Recorda que Anglaterra i Nord-Amèrica s'incutiren durant la guerra europea de les xarxes, però s'apropiaren un cop acabada la guerra, en vista del resultat desastrosos d'aquella estatificació temporal.

En el nostre país tot fa suposar que no hauria de resultar més aventurosa.

Referent a les possibilitats de les companyies per a fer millores que atenguin la suficiència de capacitat a completar el mapa ferroviari, diu que no ho poden fer si no se'ls concedeix l'elevació de tarifes que els proporcionés els cabals necessaris per atendre llurs despeses i actuals càrregues, la justa remuneració dels capitals emesos en les línies, condició necessària per a mantenir llur creït, i les noves càrregues, que fent ús d'aquell creït han de resultar a fi d'obtenir els nous capitals precisos per a fer cara a les necessitats del tràfic.

En quant a la construcció de noves línies, per a completar el mapa ferroviari, és qüestió independent de les actuals companyies i que podria ser resolta per convenis especials entre aquelles i l'Estat.

Referent a l'electricificació de les línies, diu que és una qüestió per a ser examinada i resolta en cada cas particular des dels punts de vista econòmic i de la conveniència.

Als elements de judicis en cada cas de la freqüentació de la línia, les espèsses d'exploatació per valor o electricitat, dependents del preu del carbó i de l'energia elèctrica, i les condicions particulars de cada línia.

I, per últim, a la pregunta de si es poden utilitzar les tarifes en bones condicions per a tots, contesta en aquesta forma:

Si per unificació s'entén la de la forma per a facilitar el maneig i sobretot la de nomenclatura, de mercaderies i la uniformitat de la distribució de les esmentades tarifes en les mercaderies, tal unificació és convenient a tot ser-ho; però si ha de dependre de la dels tipus de percepció per quilòmetre, les mateixes necessitats de la indústria podrien requerir preus especials fets per a les mercaderies amb determinades destinacions, com recentment esdevé, la França, en el qual país s'havia efectuat la unificació dels tipus de percepció quilomètrics.

El contingut de la «Gaset»

SOBRE EL PROBLEMA SURO-TAPER

Madrid, 22. — La «Gaset» publica la següent disposició:

«L'extraordinària complexitat del problema de la indústria suro-taper, pels múltiples interessos contradictoris, no sols sigui en aparença, fan indispensable realitzar una informació completa i detallada, que garantint en el possible l'objectiu de les resolucions que sobre aquest punt adopti la superioritat, i considerant que la Reial ordre en data 12 de novembre del present any, disposa que informi solament les Càmbrs de Comerç de Palamós i Sant Feliu de Guíxols, S. M. el Rei ha tingut a bé disposar els deixi sense efecte l'esmentada Reial ordre del 12 de l'actual mes i any.

De Reial ordre ho diu a V. E. per al seu coneixement efectes.—Madrid, 19 de novembre de 1933.

Notes de Madrid

DETENCIONS

Per disposició del jutge militar que instrueix el sumari amb motiu de les detencions presades pels guàrdies i inspectors de policia urbana del districte de Xamperi, foren detinguts tres propietaris de negocis per negar-se a posar en clar algunes dades trobades en els seus llibres, per les quals podria deduir-se culpabilitat contra determinats tinentes d'alcalde d'aquell districte.

La Mercè, si bé fineta i delicada, no tenia cap malaltia; lo procurador es presentava oficialment un diumenge, a hora d'etiqueta — per la mitjana — i en presència de la senyora Poma, de la Mercè, del Jaume, del senyor Canonge, secretament per a son fill Joaquim.

Li fou respost amb cortesia que la demanda els honorava i que en parlarien entre ells, que ja respondrien.

Lo Quim esperà impacient — fins al vespre — a ca seu que algú vingues a tornar el «sí», i trobant aquella tardança inexplicable, a entrada de febre se'n muntà a casa el Capità contant-li les seves inquietuds, en presència del Narcís a qui demanava son parer.

La Mercè, parlant a soles amb lo Jaume li digué que mai consentiria en donar una resposta, sense el consentiment de «tots» els de casa... i ell, comprenent-la, parlà al Narcís dels escrúpols de sa germana; fins li digué que la resposta havia d'esser verbal, que ella ho volia, que trobava estrany aquell retruisme tan de son tracte i convertia, que la Nena hauria volgut moltes vegades veure'l, cuidar-lo; i no insistia, davant les seves promesses, mai complertes, responen a l'objecte del Narcís «de que encara no havien exigit de casa» — «perquè no vols», perquè et dona pena caminar amb crosca pel carrer.

Lo «Màrtir del Japón» demanà alguns dies per a respondre, dient que sentint-se fort volia eixir per a pendre informes.

Els informes que necessitava, no eren pas per a respondre a la consulta afectuosa de la Mercè. Prou coneixia el jove Garcés i havia anat seguint los passos d'aquella amant que acabava per estimació.

Pregà al Jaume d'acompanyar-lo a una curta excursió, i com que aquell feia dies que es carteljava amb lo

gran planista Joan Pagans qui havia estat per ell a París company excel·lent, i portaven entre mans la representació de «Carthago»; sota el pretext de tractar de l'òpera, se'n anaren junts a Barcelona, no fent més que passar-la. Puixaren fins a Manresa a veure cert pare Missioner qui semblava estar en correspondència feia temps amb lo Narcís.

Lo Jaume els oferia de combi-nacions de viatges, d'èxodes de barcos, de novietat a l'Escurial, a Valladolid, a Ocaña, i amb la promesa de no decidir res sense avisar, lo deixà en la bona companyia d'aquell «Pare» anomenat casa, per avisar, perquè verbalment el Narcís, que era un missioner jove, entre els quals antics coneixebles, l'havien rebut, celebrant molt lo veure'l i convidant-lo a visitar junts lo monestir de Montserrat.

La resposta fou donada; no de viva veu: era escrita: «Jaume del cor! T'escric dintre la «cambra del barco que ens deixà», si t'én vol, en llunyana platja. Un mariner espera aquest full que el «pràctic» t'enviarà. Sento que fem «cam! La taula branda, res guarda el nivell, tot belluga; i no obstant, «dubte encara de si verament m'én «veig. Quasi resistència material he «degut oposar al Sant home que m'«havia permès tornar a Tarragona «per abraçar-vos a tots i donar a la «Nena la resposta que esperava.

«La rebra per boca teua: digues-li «que la desitjo casada amb l'honorat «jove que la pretén.

«Parleu del pobre colxet que la «mar s'emporta... i faci Nostre Senyor pugam veure'n en santa pau «sans de morir... o en l'eterna glòria.

Lo Jaume, donant força detalls sobre els passos que ell i el Narcís havien corregut a Barcelona, a Manre-

Els Reis d'Espanya a Roma

EL DISCURS DE MUSSOLINI

Roma, 21. — Senyor President: La salutació que em dirigiu en nom vostre i en nom del poble espanyol, que s'ha llurat de les classes polítiques, interiors a llur missió, troba profund ressò en el meu cor i repercutirà no menys fonament en el cor de tots els ciutadans italians que d'una manera o altra, caminen per l'ample sender obert per la revolució feixista.

Quan pel setembre últim tinguerem notícia del vostre moviment, pensàrem que, malgrat ésser diferents en mètode, per correspondre a la diversitat de clima i política dels dos països, els exèrcits, podien ésser considerats com a únics, o sia llurars les forces vitals del país de la infuanta influència de doctrines polítiques caduques i d'homies incapaces d'assumir les dures responsabilitats del govern.

El feixisme italià té una història curta però plena de batalles i rica en sacrificis; milers de joves feixistes han caigut voluntàriament per aparar la nació italiana del perill que corria de precipitar-se en la dissolució i en el caos.

Encara que el feixisme és un fenomen típicament italià, no hi ha dubte que alguns dels seus apostòls són d'ordre universal, ja que molts d'ells han sofert i continuen sent conseqüències de la degeneració dels sistemes democràtics i liberals.

L'amor a la disciplina, el culte a la bellesa i a la força, el valor per a les responsabilitats, i el menyspreu per a tots els tòpics, la set de realitat i l'amor al poble, però sense cortines grotesques; aquestes són les bases fonamentals del concepte feixista, bases que poden servir també per als altres països.

Is declaro, senyor president, que sóc optimista en el que es refereix a la fermesa i duració del vostre govern; el que vos passa, també ens ha passat a nosaltres els primers temps. Quatre polítiques desocupats i malenconics es passaven el dia esperant des del matí fins a la tarda, el fi del meu govern.

Es tracta de dur dia per dia, mes per mes i any per any, com hem durat i com hem de dur.

També vosaltres durareu, ja que el vostre govern, respon a una necessitat sentida per la millor part del vostre país.

Entre Espanya i Itàlia pot parlar-se veritablement avui de confraternitat italiana, i aquest viatge està destinat a reforçar-la cada vegada més ampliant.

Tots els pobles italians han tingut en la seva història èpicles, però després sorgiren de nou encara més grans; hi hagué estada en el camp però després han aconseguit reprendre la marxa; en efecte, els països mediterranis tenen una font inexhaustible d'ènergies.

Si, senyor president, heu conegut la Roma immortal, i dintre d'alguns dies a les ciutats italianes, i andreu també a Florencia, a Bolònia i a Nàpols ja sensació exacta de la força invencible del feixisme, de l'enorme afecte amb què ha estat acollit per tots els cors de la població.

Permeteu-me, Sr. President, que, en salutar-vos, rendeixi homenajes als vostres sobirans als vostres consellers del Directori, i al aixecat la nostra ensenya, tenyida en sang, en honor de tot el poble espanyol, que s'encamina actualment decidit i orgullós a ocupar de nou el lloc que li correspon en la vida i en la Història d'Europa.—Havas.

LA REDEPCIÓ AL QUIRINAL

Roma, 21 (Rebut amb retard). — A les onze de la tarda els sobirans italians oferiren una brillant recepció al Quirinal en honor dels sobirans espanyols, assistits hi els ministres, secretaris, els alts dignataris de l'Estat, nombrosos generals feixistes, el tinent coronel Espinosa, el cap del Gabinet de Mussolini, el baró Rocco, el general Ciatini, el senador De Bono, el senador Continelli, l'almirall de Rivera, el general Gori, el comte Tozzoli, el comte Matusambi, el duc Tito, el senyor Balaz García, la princesa Vivaro, el marquès de la Torre-cilla, la duquessa Gracioli, el general Milans del Bosch, la duquessa de Medinaceli, els marqués de La Gandara, el duc Pragnoli i altres moltes personalitats.

Després de banquet, el qual fou esplèndid, tingué lloc una recepció, a la qual concorregueren 1.500 invitats, entre els quals es comptava el Govern en gè, els presidents de les Càmbrs, els representants dels alts cossos oficials i el més gran de la política i de la noblesa italiana.

El príncep hereu abandonà el palau de l'ambaixada a les 10.30, i a un quart de dotze ho feren els sobirans italians.

Don Alfons va recórrer les diverses sales de l'ambaixada, conversant afablement amb molts invitats i donant nostres de llur senyelles.

El general Primo de Rivera ostentava la Banda de Sant Maurici, i el senyor Mussolini aquesta Banda i la de Carles III.

Don Alfons, don Victor Manuel i el príncep hereu, ostentaven el Toisó d'or i el Collar de l'Annunziata.—Havas.

L'ESQUADRA ESPANYOLA A NAPOLIS

Nàpols, 22. — Ha ancorat l'esquadra espanyola en la qual els Reis d'Espanya han de fer el seu viatge de retorn. L'almirall de la escuadra i el senyor Mussolini aquesta Banda i la de Carles III.

Don Alfons, don Victor Manuel i el príncep hereu, ostentaven el Toisó d'or i el Collar de l'Annunziata.—Havas.

L'ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA ITALIANA

Roma, 22. — L'Associació de la Premsa Italiana oferí ahi a Castell-cerri un apart d'honor als periodistes espanyols vinguts a Itàlia amb motiu del viatge dels Reis. Assistiren a l'acte el president de l'Associació, senyor Bergamini, els presidents del Senat i de la Cambra, i nombrosos representants de la premsa espanyola i italiana. També hi havia, entre els concurrents, el comandador Bassani.

Als postres, el senyor Bergamini donà lectura de l'adhesió del president del Govern, senyor Mussolini, de la de diversos ministres i de nombrosos membres de la premsa espanyola i italiana. També hi havia, entre els concurrents, el comandador Bassani.

En frases vibrants i apassionades, li contestà el senyor Rocco, en un bell espanyol. Ambdós discursos han estat molt aplaudits.

Durant l'acte, una orquestra executà els himnes espanyol i italià, que foren ovacionats pel públic. Durant tot l'acte, regnà entre els periodistes dels dos països una viva animació i una cordial fraternitat.—Havas.

PRIMO DE RIVERA I ELS PERIODISTES ITALIANES

Roma, 22. — El president del Directori, general Primo de Rivera, rebé ahi a dos quarts de set de la tarda, al Quirinal, una nombrosa representació de periodistes italians, davant dels quals anava el president de l'Associació de la Premsa, senyor Bergamini, i el president del Sindicat de periodistes, senyor Netti.

El senyor Tedeschi, col·laborador de diverses publicacions espanyoles, presentà els seus col·legues al senyor Primo de Rivera, el qual salutà adequadament el president de l'Associació, i li féu present en nom del Rei d'Espanya i en el d'ell mateix, el profund agrament a la premsa italiana, per la brillant acollida que han dispensat a la comitiva espanyola.

A continuació el marquès d'Estella pronuncià un discurs que contenia grans elogis del periodisme, poderosa palanca del món, i digué que per a l'escriptor començar amb el seu treball per a fer més estrets i més íntims els laços que uneixen els dos països germans. El senyor Primo de Rivera, acabà el seu discurs qüestionant a la Itàlia de mare de la latinitat, i prechant la unió de les nacions hispano-americanes.

La contestà el senyor Tedeschi en nom dels seus companys, fent present el profund agrament dels periodistes italians per les paraules dirigides pel marquès d'Estella i fent vot per la fraternitat i la unió d'Espanya i Itàlia.

Al final de l'entrevista, el general Primo de Rivera tornà a fer ús de la paraula, expressant la importància dels actuals esdeveniments i donant motiu del viatge dels Reis, que seran sumament fecunds en benefici dels dos països, i donant la sort i la prosperitat que l'esdevenidor reserva a Itàlia, aquest país — digué — que se la sort de comptar per al seu Govern amb una figura de tan relleu com és el president Mussolini.—Havas.

Els Reis d'Espanya a Roma

EL DISCURS DE MUSSOLINI

Roma, 21. — Senyor President: La salutació que em dirigiu en nom vostre i en nom del poble espanyol, que s'ha llurat de les classes polítiques, interiors a llur missió, troba profund ressò en el meu cor i repercutirà no menys fonament en el cor de tots els ciutadans italians que d'una manera o altra, caminen per l'ample sender obert per la revolució feixista.

Quan pel setembre últim tinguerem notícia del vostre moviment, pensàrem que, malgrat ésser diferents en mètode, per correspondre a la diversitat de clima i política dels dos països, els exèrcits, podien ésser considerats com a únics, o sia llurars les forces vitals del país de la infuanta influència de doctrines polítiques caduques i d'homies incapaces d'assumir les dures responsabilitats del govern.

El feixisme italià té una història curta però plena de batalles i rica en sacrificis; milers de joves feixistes han caigut voluntàriament per aparar la nació italiana del perill que corria de precipitar-se en la dissolució i en el caos.

Encara que el feixisme és un fenomen típicament italià, no hi ha dubte que alguns dels seus apostòls són d'ordre universal, ja que molts d'ells han sofert i continuen sent conseqüències de la degeneració dels sistemes democràtics i liberals.

L'amor a la disciplina, el culte a la bellesa i a la força, el valor per a les responsabilitats, i el menyspreu per a tots els tòpics, la set de realitat i l'amor al poble, però sense cortines grotesques; aquestes són les bases fonamentals del concepte feixista, bases que poden servir també per als altres països.

Is declaro, senyor president, que sóc optimista en el que es refereix a la fermesa i duració del vostre govern; el que vos passa, també ens ha passat a nosaltres els primers temps. Quatre polítiques desocupats i malenconics es passaven el dia esperant des del matí fins a la tarda, el fi del meu govern.

Es tracta de dur dia per dia, mes per mes i any per any, com hem durat i com hem de dur.

També vosaltres durareu, ja que el vostre govern, respon a una necessitat sentida per la millor part del vostre país.

Entre Espanya i Itàlia pot parlar-se veritablement avui de confraternitat italiana, i aquest viatge està destinat a reforçar-la cada vegada més ampliant.

Tots els pobles italians han tingut en la seva història èpicles, però després sorgiren de nou encara més grans; hi hagué estada en el camp però després han aconseguit reprendre la marxa; en efecte, els països mediterranis tenen una font inexhaustible d'ènergies.

Si, senyor president, heu conegut la Roma immortal, i dintre d'alguns dies a les ciutats italianes, i andreu també a Florencia, a Bolònia i a Nàpols ja sensació exacta de la força invencible del feixisme, de l'enorme afecte amb què ha estat acollit per tots els cors de la població.

Permeteu-me, Sr. President, que, en salutar-vos, rendeixi homenajes als vostres sobirans als vostres consellers del Directori, i al aixecat la nostra ensenya, tenyida en sang, en honor de tot el poble espanyol, que s'encamina actualment decidit i orgullós a ocupar de nou el lloc que li correspon en la vida i en la Història d'Europa.—Havas.

LA REDEPCIÓ AL QUIRINAL

Roma, 21 (Rebut amb retard). — A les onze de la tarda els sobirans italians oferiren una brillant recepció al Quirinal en honor dels sobirans espanyols, assistits hi els ministres, secretaris, els alts dignataris de l'Estat, nombrosos generals feixistes, el tinent coronel Espinosa, el cap del Gabinet de Mussolini, el baró Rocco, el general Ciatini, el senador De Bono, el senador Continelli, l'almirall de Rivera, el general Gori, el comte Tozzoli, el comte Matusambi, el duc Tito, el senyor Balaz García, la princesa Vivaro, el marquès de la Torre-cilla, la duquessa Gracioli, el general Milans del Bosch, la duquessa de Medinaceli, els marqués de La Gandara, el duc Pragnoli i altres moltes personalitats.

Després de banquet, el qual fou esplèndid, tingué lloc una recepció, a la qual concorregueren 1.500 invitats, entre els quals es comptava el Govern en gè, els presidents de les Càmbrs, els representants dels alts cossos oficials i el més gran de la política i de la noblesa italiana.

El príncep hereu abandonà el palau de l'ambaixada a les 10.30, i a un quart de dotze ho feren els sobirans italians.

Don Alfons va recórrer les diverses sales de l'ambaixada, conversant afablement amb molts invitats i donant nostres de llur senyelles.

El general Primo de Rivera ostentava la Banda de Sant Maurici, i el senyor Mussolini aquesta Banda i la de Carles III.

Don Alfons, don Victor Manuel i el príncep hereu, ostentaven el Toisó d'or i el Collar de l'Annunziata.—Havas.

L'ESQUADRA ESPANYOLA A NAPOLIS

Nàpols, 22. — Ha ancorat l'esquadra espanyola en la qual els Reis d'Espanya han de fer el seu viatge de retorn. L'almirall de la escuadra i el senyor Mussolini aquesta Banda i la de Carles III.

Don Alfons, don Victor Manuel i el príncep hereu, ostentaven el Toisó d'or i el Collar de l'Annunziata.—Havas.

L'ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA ITALIANA

Roma, 22. — L'Associació de la Premsa Italiana oferí ahi a Castell-cerri un apart d'honor als periodistes espanyols vinguts a Itàlia amb motiu del viatge dels Reis. Assistiren a l'acte el president de l'Associació, senyor Bergamini, els presidents del Senat i de la Cambra, i nombrosos representants de la premsa espanyola i italiana. També hi havia, entre els concurrents, el comandador Bassani.

Als postres, el senyor Bergamini donà lectura de l'adhesió del president del Govern, senyor Mussolini, de la de diversos ministres i de nombrosos membres de la premsa espanyola i italiana. També hi havia, entre els concurrents, el comandador Bassani.

En frases vibrants i apassionades, li contestà el senyor Rocco, en un bell espanyol. Ambdós discursos han estat molt aplaudits.

Durant l'acte, una orquestra executà els himnes espanyol i italià, que foren ovacionats pel públic. Durant tot l'acte, regnà entre els periodistes dels dos països una viva animació i una cordial fraternitat.—Havas.

PRIMO DE RIVERA I ELS PERIODISTES ITALIANES

Roma, 22. — El president del Directori, general Primo de Rivera, rebé ahi a dos quarts de set de la tarda, al Quirinal, una nombrosa representació de periodistes italians, davant dels quals anava el president de l'Associació de la Premsa, senyor Bergamini, i el president del Sindicat de periodistes, senyor Netti.

El senyor Tedeschi, col·laborador de diverses publicacions espanyoles, presentà els seus col·legues al senyor Primo de Rivera, el qual salutà adequadament el president de l'Associació, i li féu present en nom del Rei d'Espanya i en el d'ell mateix, el profund agrament a la premsa italiana, per la brillant acollida que han dispensat a la comitiva espanyola.

A continuació el marquès d'Estella pronuncià un discurs que contenia grans elogis del periodisme, poderosa palanca del món, i digué que per a l'escriptor començar amb el seu treball per a fer més estrets i més íntims els laços que uneixen els dos països germans. El senyor Primo de Rivera, acabà el seu discurs qüestionant a la Itàlia de mare de la latinitat, i prechant la unió de les nacions hispano-americanes.

Els Reis d'Espanya a Roma

EL DISCURS DE MUSSOLINI

Roma, 21. — Senyor President: La salutació que em dirigiu en nom vostre i en nom del poble espanyol, que s'ha llurat de les classes polítiques, interiors a llur missió, troba profund ressò en el meu cor i repercutirà no menys fonament en el cor de tots els ciutadans italians que d'una manera o altra, caminen per l'ample sender obert per la revolució feixista.

Quan pel setembre últim tinguerem notícia del vostre moviment, pensàrem que, malgrat ésser diferents en mètode, per correspondre a la diversitat de clima i política dels dos països, els exèrcits, podien ésser considerats com a únics, o sia llurars les forces vitals del país de la infuanta influència de doctrines polítiques caduques i d'homies incapaces d'assumir les dures responsabilitats del govern.

El feixisme italià té una història curta però plena de batalles i rica en sacrificis; milers de joves feixistes han caigut voluntàriament per aparar la nació italiana del perill que corria de precipitar-se en la dissolució i en el caos.

Encara que el feixisme és un fenomen típicament italià, no hi ha dubte que alguns dels seus apostòls són d'ordre universal, ja que molts d'ells han sofert i continuen sent conseqüències de la degeneració dels sistemes democràtics i liberals.

L'amor a la disciplina, el culte a la bellesa i a la força, el valor per a les responsabilitats, i el menyspreu per a tots els tòpics, la set de realitat i l'amor al poble, però sense cortines grotesques; aquestes són les bases fonamentals del concepte feixista, bases que poden servir també per als altres països.

Is declaro, senyor president, que sóc optimista en el que es refereix a la fermesa i duració del vostre govern; el que vos passa, també ens ha passat a nosaltres els primers temps. Quatre polítiques desocupats i malenconics es passaven el dia esperant des del matí fins a la tarda, el fi del meu govern.

Es tracta de dur dia per dia, mes per mes i any per any, com hem durat i com hem de dur.

També vosaltres durareu, ja que el vostre govern, respon a una necessitat sentida per la millor part del vostre país.

Entre Espanya i Itàlia pot parlar-se veritablement avui de confraternitat italiana, i aquest viatge està destinat a reforçar-la cada vegada més ampliant.

Tots els pobles italians han tingut en la seva història èpicles, però després sorgiren de nou encara més grans; hi hagué estada en el camp però després han aconseguit reprendre la marxa; en efecte, els països mediterranis tenen una font inexhaustible d'ènergies.

Si, senyor president, heu conegut la Roma immortal, i dintre d'alguns dies a les ciutats italianes, i andreu també a Florencia, a Bolònia i a Nàpols ja sensació exacta de la força invencible del feixisme, de l'enorme afecte amb què ha estat acollit per tots els cors de la població.

Permeteu-me, Sr. President, que, en salutar-vos, rendeixi homenajes als vostres sobirans als vostres consellers del Directori, i al aixecat la nostra ensenya, tenyida en sang, en honor de tot el poble espanyol, que s'encamina actualment decidit i orgullós a ocupar de nou el lloc que li correspon en la vida i en la Història d'Europa.—Havas.

LA REDEPCIÓ AL QUIRINAL

Roma, 21 (Rebut amb retard). — A les onze de la tarda els sobirans italians oferiren una brillant recepció al Quirinal en honor dels sobirans espanyols, assistits hi els ministres, secretaris, els alts dignataris de l'Estat, nombrosos generals feixistes, el tinent coronel Espinosa, el cap del Gabinet de Mussolini, el baró Rocco, el general Ciatini, el senador De Bono, el senador Continelli, l'almirall de Rivera, el general Gori, el comte Tozzoli, el comte Matusambi, el duc Tito, el senyor Balaz García, la princesa Vivaro, el marquès de la Torre-cilla, la duquessa Gracioli, el general Milans del Bosch, la duquessa de Medinaceli, els marqués de La Gandara, el duc Pragnoli i altres moltes personalitats.

Després de banquet, el qual fou esplèndid, tingué lloc una recepció, a la qual concorregueren 1.500 invitats, entre els quals es comptava el Govern en gè, els presidents de les Càmbrs, els representants dels alts cossos oficials i el més gran de la política i de la noblesa italiana.

El príncep hereu abandonà el palau de l'ambaixada a les 10.30, i a un quart de dotze ho feren els sobirans italians.

Don Alfons va recórrer les diverses sales de l'ambaixada, conversant afablement amb molts invitats i donant nostres de llur senyelles.

El general Primo de Rivera ostentava la Banda de Sant Maurici, i el senyor Mussolini aquesta Banda i la de Carles III.

Don Alfons, don Victor Manuel i el príncep hereu, ostentaven el Toisó d'or i el Collar de l'Annunziata.—Havas.

L'ESQUADRA ESPANYOLA A NAPOLIS

Nàpols, 22. — Ha ancorat l'esquadra espanyola en la qual els Reis d'Espanya han de fer el seu viatge de

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES
Divendres, 23 novembre de 1923

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

Les escorrialles de l'albisme

MENTRE la *Gaceta de Madrid* publica edictes judicials citant el senyor Alba, a les terres catalanes segueixen actuant les escorrialles de l'albisme. El cop d'Estat del 13 de setembre fou adreçat directament contra les oligarquies caciquistes de la política madrilenya, i especialment, nominalment, contra el garciaprietisme i l'albisme, denunciats en l'històric manifest d'aquella matinada com a causa eficient de la revolució alliberadora.

Però els corresponents a Catalunya d'aquella política, passats els primers moments d'estupefacció, tornen a actuar com als temps més ominosos del caciquisme, empaïtant llurs enemics polítics o personals amb les mateixes armes de sempre i intentant retenir els instruments de llur dominació a través de tots els traspalsos i de tots els canvis de règim.

Amb una insistència i una aptitud externa d'adaptació al nou ambient, que hauria de cridar d'una manera seriosa l'atenció del Directori, els elements albins i garciaprietistes de la política catalana continuen actuant dintre del nou règim i aspirant a exercir-ne el monopoli. Un elemental instint de conservació hauria d'aconseguir de maliciar-se de les escorrialles de l'albisme, que, si segueixen fidels a llur antic capítol, no tenen, evidentment, cap interès en el prestigi ni en la victòria definitiva del nou règim, i, si l'han traït i abandonat a l'hora de la dissort, no poden oferir a ningú cap garantia de lleialtat ni conseqüència.

Sembla una cosa verament paradoxal que l'albisme, empaïtat a Valladolid o Zamora, reixi a Granollers o a les comarques gironines. El país començarà a dubtar de l'eficàcia ulterior de la dictadura, si veu repetir-se gaire aquests exemples desconcertants.

Es clar que la persistència d'aquestes escorrialles de l'albisme en la política catalana cerca la seva justificació ara en altres excuses i en l'evocació maliciosa de certes fantasmes. Però és l'albisme mateix que actua, l'esperit que informava essencialment aquella política albina que el Cop d'Estat del 13 de setembre proclamà solemnitàriament que venia a enderrocar.

Complim un deure elemental de lleialtat cridant l'atenció del Directori envers aquest fenomen polític que observem tots avui a Catalunya, amb una mica d'estranyesa: la revifalla de l'albisme a certes comarques de la nostra terra, a l'empar precisament del nou règim, que foragità de la Península el senyor Santiago Alba Bonifaz, suara citat a la *Gaceta* per un jutjat de Valladolid.

No pas ben bé un diumenge

AQUELL dia — el Govern ho manava i el poble de grat hi consentia — vam convenir que fóra exactament igual que un diumenge. Hom celebrava una determinada commemoració important, i ningú no treballaria: un dia palpitant de passió cívica ens rompia gustosament la sèrie dels mecànics reposos setmanals. Aquell dia fóra igual que un diumenge, i millor. El Govern, els municipis, entitats de diverses menes havien combinat programes atractius. Es tractava, al capdavant, d'una efemèride assenyalada que hauria fet, de totes maneres, trepidar la nació.

Els teatres van fer funció a la tarda; i va haver-hi cues al cinematògraf; la gent portava la roba bona, als cafès hi havia gent dreta, esperant tinda; els soldats van menjar taronges en el port, en companyia de les cuineres de llurs pobles; els petits botiguers es van dedicar a les visites i els obrers a l'excursionisme. Hom va sentir aquells acordions als barris populars, aquelles pianoles als plutocràtics. Va fer aquell sol massa viu havent dinat, i aquella posta una mica tènue de pols. A més d'això, no cal dir-ho, no van pas mancar les celebracions cíviques: hom va fer cantar himnes als nois de les escoles públiques, hom diposà una corona i un discurs al peu d'un horribil monument, van desfilar els antics combatents i els *boy-scouts*; i les famílies dels regidors i els companys de despesa dels periodistes es van atipar de pastes a la recepció del municipi. Però a desgrat d'aquell aire exterior de diumenge i de totes aquestes solemnitats addicionals, aquell dia no ens va acabar de fer el pes. Em direu que un diumenge tampoc no omple. Sí: conec la decepció del diumenge. Conec la seva efimera tragèdia. Però aquell dia no el va tenir pas, un esperit d'efimera tragèdia. Res de fútil sentimental. Ens vam sentir ences, i proud. D'una manera fluixa, somorta, romanesca en l'exterior perifèria de la nostra ànima la idea que havíem de trepidar en aquella diada. Però la veritat és que més aviat ens hi ajèiem. El deixàvem passar, aquell dia, sense acabar d'encetar-lo. Potser vam fer el mateix que feiem els altres diumenges, però vam fer-ho només que com a aficionats, els uns sense dalit per la gatzara i els altres sense esma sardònica. Jo, aquell dia, vaig tenir l'obsessió dels afortunats convalscent, clavats a llur cambra, fullejaven velles revistes il·lustrades. I això que potser alguns, amb aquella irritant depreciació de llur felicitat que és característica de la gent envejable, miraven amb recança darrera els vidres tot creient que el pas de les colles i dels automòbils pels carrers era un senyal inequívoc d'animació.

L'endemà, quan ja no s'hi era a temps, vam comprendre els motius d'aquella mena de fallida. El matí de la festa cívica havíem deixat de complir dos actes rituals de les festes. L'un és anar a missa. Els diumenges, Déu té una manera especial de somriure-hi, a la missa. La nobilitat litúrgica s'hi combina amb una mica de tolerada recepció mundana. L'orgue és una mica més pompós i la casulla riquesa més en la llum descansada. A més dels misteriosos beneficis secrets que la missa és igualment susceptible de conferir en qualsevol dia de la setmana, els diumenges us afavoreix amb un altre do específic: us entona en la dignitat. Ja comencen d'entonar-vos quan tot just hi aneu. I l'entonació dura fins i tot a través de la recordança. Quan jo penso en certs diumenges de quan era petit, fan més que compensar-me d'evocacions de visites a persones d'edat i de passeigs pels suburbis les notes augustes i amples, encara resonants en el meu cor, del Prefaci de la missa major. Si la vostra testa s'inclina amb lleial humilitat en la missa del diumenge, sentiu un entrelluc en vosaltres mateixos del decor de la benaventurança.

L'altre acte ritual que hom no havia completat, és anar a comprar un plat dolç. És un hàbit, no us creguen, ben cristià. Hem treballat sis dies: hem tingut més o menys disciplinats els nostres sentits. Ara els devem una alegria. Darrera aquesta llimadura dominical, i en expectació de la pròxima, treballarà encara amb afició. Els premis petits us estimulen. A més, el plat dolç del diumenge consolida la família. I adhuc, en alçar-vos de taula, per ell menys sobrealimentats, us sentiu un pensament més majestuos que no pas de consuetud, i amb els gestos més lents. Hom comprèn de seguida que el vostre diumenge, tampoc, des del punt de mira del cos, no ha estat trivial.

Un rajol d'esperit, un poc d'alegria dels sentits, heu's aquí el que, a desgrat de totes les altres tares, encara fa tolerable el repòs del diumenge. Sense això ni la consciència cívica no us val. Sense això un dia de festa no és pas un dia de festa, sinó un dia que no és de feina.

JOSEF CARNER

De l'Alemanya d'avui

Von Kahr explica el cop d'Estat de Munic

DESPRES de les escenes de gran espectacle del Bürgerbräukeller; després dels trets de revòlver de Hitler i dels discursos encensos del mateix Hitler, de Ludendorff, de Pöchner, de Sessler i del general von Lossow; després de la constitució d'aquell govern nacional que ho havia d'arreglar tot i de la formació d'aquell nou exèrcit alemany que s'ho havia de menjar tot; Berlín, París, l'Alsàcia i la Lorena... — ha resultat que no hi havia res d'això. Ni nou govern, ni nou exèrcit, ni cop d'Estat. Tot ha estat una broma entre quatre amics, per tal de fer passar un vespre distret als forasters.

Von Kahr, assegut davant d'una mitja lluna de periodistes bavareesos i estrangers, ho assegura amb una serietat perfecta:

— No cal parlar de cop d'Estat — diu. — No hi ha hagut cap mena de cop d'Estat a Munic, ni a Baviera, ni a Alemanya. El succeït no és un cop d'Estat, sinó un cop de cap. Un cop de cap de la joventut eixelebrada. Hitler és un gran xicot, però no té paciència. El general Ludendorff és un gran general, però Hitler el té dominat. Nosaltres, jo, el general von Lossow i el coronel Sessler, no tenim res que veure amb el que va passar. Quan menys ens ho pensàvem ens vàrem trobar amb una pistola al pit. Si no dèiem amén a tot, perdíem la vida i s'ensorrava la pàtria. Si fèiem semblant d'acceptar, salvàvem la pàtria i la pell, de més a més. Vàrem fer, doncs, com aquell que acceptava. Posats en el nostre lloc, vostès haurien fet el mateix.

Segurament. Però això no vol pas dir que el senyor von Kahr, Comissari general i dictador de Baviera, tal com el tenim al davant, sigui un home simpàtic. Parla amb les mans a la butxaca i els ulls fixos a terra. Va tot negre, de cap a peus; porta una levita curta, una corbata que li tapa la camisa i un coll dret, alt i ample, que li amaga el sotabarba i li frega els lòbuls de les orelles. Un bigoti que podria ésser postís i faria el mateix efecte, treu a la boca i al nas tota mena de caràcter, i per sobre del front esquifit i tirat endarrera li cau una banda i banda, fins a les celles, els blens d'una cabellera fina i sense aguant.

— Ha succeït el que ha succeït — continua dient — contra la meua voluntat i malgrat totes les mesures preses per evitar-ho. El dia 8 de novembre mateix, a la tarda, vaig tenir una darrera entrevista amb els representants de les Associacions i Lligues patriòtiques. Hi era present el general Ludendorff. Vaig explicar una vegada més que el meu entendre l'hora de llançar-se al carrer no era encara arribada. Al Nord d'Alemanya les coses no són prou madures. Aquesta unitat, per ara, no existeix. S'han d'eliminar molts obstacles, s'han de resoldre molts conflictes, s'ha de donar resposta a moltes i greus interrogants. La qüestió monàrquica, clara a Baviera, planteja a la resta d'Alemanya problemes inquietants i complexos. Qui ha d'ésser l'emperador? És convenient, o solament possible, la restauració de totes les dinasties? Són molts els patriotes de l'Alemanya del Nord que no donen cap mena d'importància a la qüestió monàrquica. N'hi ha d'altres que creuen que el nom del general Ludendorff, impopular a l'estranger, fa al moviment nacionalista alemany més mal que bé. Tots aquests punts s'han d'escatir abans d'anar a una acció definitiva. Aquest és el meu parer, i un cop el vaig haver exposat i fonamentat, tots els presents — Hitler i Ludendorff entre ells — van aprovar-lo.

Cinc hores més tard, Hitler — trencant la paraula donada — es presentava al Bürgerbräukeller, i amb el revòlver a la mà obligava el general von Lossow i el coronel Sessler, cap de policia, i a mi mateix, a declarar-nos d'acord amb la «revolució nacional», que ell acabava d'iniciar.

Amb la nostra acceptació momentània de l'Estat de fet, que no podia representar cap compromís d'honor perquè ens era arrabassada per la força, salvàrem les nostres vides i conservàrem la llibertat de moviments necessària per a deturar les malvestats que anaven a caure sobre Alemanya. Això ja està assolit. L'exèrcit és fidel al general von Lossow. La policia és fidel al coronel Sessler. El general von Lossow i el coronel Sessler em són fidels a mi. No puc demanar més. El general Ludendorff ha estat agafat aquest matí, però l'hem tornat a deixar anar de seguida, perquè ha promès fer bonat. Hitler ha fugit, però l'agafarem i el castigarem, perquè el que ha fet no està bé. Jo sóc allà on era i no m'en mouré així com així. M'he proposat la tasca de foragitar d'Alemanya el «marxisme» i de restaurar la monarquia. Els col·laboradors no em manquen. Entre tots plegats portem ja molta feina feta, i la que manca encara per fer no trigarem a fer-la. El principal és que ens deixin tranquils.

«Aquest home és perillós; diu el que pensa» — deia Thiers parlant de Bismarck, poc temps abans que comencessin les guerres prussianes contra Austria, Dinamarca i França. Von Kahr pertany a la mena dels homes que diuen el que pensen i és certament un personatge menys important que Bismarck. Però més perillós que Hitler.

EUGENI XAMMAR

Munic, novembre.

Les Idees i les Imatges

ELS CORS ARMATS

En el decurs de la nostra vida de relació social, hom es topa cada dia més i més — com tots, qui més qui menys, hauréu pogut comprovar — amb un nombre creixent d'espècies endurides, amb un nombre creixent de consciències metàl·liques, amb un nombre creixent d'ànimes armades.

El nostre temps, lamentable, sense dubte, entre els lamentables, explota, i adhuc justifica, al voleu, aquesta bàrbara previsió. Vivia una època sola tots conceptes enervada. A voltes ni un elm, ni dos, ni tres, ni una, ni dues, ni tres cuirasses, semblen suficients: cal afegir-hi un periscopi per a veure venir l'enemic de lluny, sola cobert i una màscara per a alliberar-nos de les onades mestifegues dels gasos asfíctics.

No fa pocs quants dies, que un home d'Estat, representatiu de l'actualitat d'una branca — contraposició lògica a la darrera roba del moment — ens parlava, amb una insana retòrica fruïda, de l'armament del cel.

La duresa roja, la duresa blanca, coincidien en aquest punt terrible. El més greu, tanmateix, no és l'armament col·lectiu dels exèrcits de la terra, de les esquadres del mar, dels estols de l'aire-cel.

El més greu és l'armament particular de les nostres consciències individuals.

El més greu és l'armament íntim dels nostres cors!

JOSEF MARIA JUNOY

Dietari històric

23 novembre 1826

EL MARQUES DE CAMPO SACRADO FA OBRIR EL CARRER DE CASTAÑOS, A BARCELONA

Fou aquell copla general de Catalunya un reformador de la ciutat. Se li deuen canvis de la ciutat, de la ciutat de passat i noves vies. D'aquestes és la que ens ocupa, dedicada al general duc de Bailén, com el carrer de la Marquessa, totes al volt de la plaça del Palau, a la seva pròpia esplanada.

En Castells s'havia educat de joventut a Barcelona, ja que el seu pare tenia un alt càrrec a la Llotja, en establir-se la Junta de Comerç. Havia estat capità general de Catalunya i tota la seva història militar el feia altament simpàtic.

La seva llarga vida, l'haver combatut en diversos pobles i la victòria de Bailén que canvià la situació dels napolèonics a Espanya, no foren res més que graus de la seva carrera, fins a ésser president del Consell d'Estat i de les Corts i individu del Consell de Regència d'Isabel II. Nomenat per Ferran VII tutor i Curador de la Reina i de la seva germana, assolí la més esplendorosa glòria de l'exèrcit.

S'explica, doncs, que el marqués del Campo Sagrado volgués honorar-lo en una obra d'importància de Barcelona, i que la ciutat tingues com a orgull aquella designació.

Del carrer de la Marquessa, recordem els noms d'Amalio, Lealad, Avellà, Capmany, Espalter, Ibern, Lancaster, Comte del Asalto, Llauder, Mayans, Mínd, Peracamps, Requena, Soderri, Sijer, Tripió, i d'altres.

ESPIGOLAIRE

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

Breviari crític

CANÇONETES MENORQUINES RECOL·LIDES I ANOTADES PER ANDREU FERRER GINART

El benemèrit menorquí senyor Ferrer Ginart, qui ja es té en compte anys enrera com a diligent folklorista amb la publicació d'un recull de xamones Rondalles de Menorca, ens presenta ara en un nou volum, una interessant tria de Cançonetes populars de l'esmentada illa. Aquesta nova publicació demostraria per si sola que el senyor Ferrer no solament té el mètode i tota la consciència d'un consciencios col·lector de la literatura popular, sinó que, en aquest cas, ens presenta en aquesta impressió amb l'extensió que ens fa en la seva «Nota preliminar» del mètode i de la divisió que pensa aplicar per la seva publicació. De les set seccions en què divideix el seu material, n'ha publicades ja en un breu període la de Novellística, que forma el volum de Rondalles, i la de Cançonística, que forma el volum present. Esperem que la diligència de tan intel·ligent col·lector, ens oferti, en un curt nombre d'anys, els volums corresponents a les cinc seccions restants.

Si interessant fou el recull de les Rondalles, més ho és encara, potser, el present de les Cançonetes. Es un fenomen descobert i investigat anys ha, el contrast que existeix en aquest punt el Nord i el Migdia tant d'Itàlia com de la Península Ibèrica. Mentre en les regions del Nord d'aquella i a la regió catalana d'aquesta, de característica d'abundor de la poesia àpica i narrativa popular, en les regions del Sud d'Itàlia i, a la resta d'Espanya, la literatura popular es distingeix per la gran abundor de poesia lírica en forma de composicions curtes i musicals.

Per això tot recull de composicions líriques populars del domini lingüístic català, és doblement benvingut per al folklorista i per a l'amant de la literatura popular. Amb raó fa constar el senyor Ferrer en la seva Nota preliminar, l'escassetat de les publicacions de reculls d'aquest gènere de poesia, entre els quals mereix especial esment (i així ho fa constar el senyor Ferrer) el llibre de «Cançons i Folles» de l'eminent folklorista català Bertran i Bros. D'altra banda, per les raons susdites, no té res d'estrany que els reculls catalans d'aquest gènere de poesia popular, siguin més escasses que les de prosa i poesia popular àpica i narrativa.

Amb excel·lent mètode el senyor Ferrer ha presentat el seu material de Cançonetes menorquines dividides en grups, corresponents al caràcter del seu contingut. Les cançonetes consten generalment de quatre versos octosíl·labs rimats amb assonants o consonants amb distintes combinacions, que recorden les composicions dels glosadors mallorquins. Al darrere de cada grup, el col·lector il·lustra el contingut amb oportunes notes i aclariments lexicogràfics, fonètics, i etnogràfics. Destiguem de tot cor la continuïtat d'aquest interessant recull de folklor menorquí fins a la seva terminació.

M. DE MONTOLIU

Tocates en ut major

ELOGI DEL CARRER DE PETRITXOL

No comprendo com pot haver-hi persones que consideren els carrers purament com un pretext per a fer portes a les portes.

Caldrà estimar-los els carrers: tantmateix són les artístiques vides de la ciutat o través de les quals polsen incansablement llurs leucocits els habitants. Em penso que caldrà desemmascarar-se de la idea que un carrer és un obstacle que s'estira mandrosament entre la llar i la resta del món: quelcom d'estranyament elàstic i variable, com un acordió gegant, que té la capacitat de dilatar-se desmesuradament els dies en què hom surt de casa cinc minuts abans de les nou, i de contraure's exageradament llavors que, embadallat hom acompanya la promesa fins a la seva mansió infranquejable.

Pins hi ha persones que l'ullen, el carrer, malgrat la seva humilitat encisadora. Hi ha persones que el fan portar a l'univers, de la seva excessiva fredor i abundància d'interiors, de l'estiu, de la seva gràfita exuberància de sol i mosques, i pols, i immundícies; com si el carrer en tingués la culpa, de la boira que s'emmuni del cel, i del sol que es vessa damunt la terra. No cal dir que aquestes persones desconexen una exquisita particularitat dels carrers: la de donar, molt sovint, la tònica d'una ciutat.

Tota persona que hagi sofert durant alguns dies en una ciutat estrangera haurà segurament experimentat un peculiar fenomen psicològic consistent en la més forta preferència per tal o tal altre carrer o plaça, o placeta de la ciutat: fins de vegades simplement per un tros de carrer o una vorada d'arbres. Sovint és difícil d'explicar-ne les causes, però generalment són inconscients i purament d'ordre afectiu. De vegades n'hi ha prou amb un encontre fortuït, amb un incident trivial però pleant, amb un senzill coloriment del temps; qualsevol sensació que colpegi agradablement els sentits i que resti íntimament estorada a la memòria, presta a ressorgir íntimament cada cop que es passa per l'indret o que s'imagina «hi pensa». Aquest senzill procés psicològic és, sovint, un feixic factor per a fer agraïr la l'estada a una ciutat.

Jo aconsellaria de recercolar, aquesta innocent associació de sentiments; moltes vegades ajuda a aportar una íntima fruïció d'un indret que, altrament, passaria un rebent desapercebut. I sovint no cal sinó un xic de fantasia, per heur-la.

Si aquest fenomen es manifesta en ciutats formoses com no seran més vivids els seus efectes en la ciutat on hom viu?

Jo voldria parlar del carrer de Petritxol, d'aquell carreret manxós amb les seves botigues vessants de llibres i estampes, i pastissos, i amb aquells discrets zumbos de músics rondaniers subratllant el badall melangios d'un violí ple de misèria.

RICARD FERRER

Temes religiosos

ORGULLSOSOS

DIU així l'Evangeli de la Dominica X després de Pentecostès (Lc. 18, 9-14):

«Aquesta paràbola posà Jesús a alguns qui en si confiaven com a justos, i menyspreaven els altres: «Dos homes — diu — pujaren a orar al temple: l'un era Fariseu, l'altre Públic. El Fariseu, així, amb orgull, entre ell orava: «— Gràcies us dono, o Déu!, de no ésser jo com els altres: lladres, injustos, adúlter, com és ara aquest públic. Jo dejuno dos cops a la setmana, pago el delme de tot el que em pervé...» El Públic, de lluny estant, ni gosava alçar els ulls al cel, i picant-se el pit, no feia més que dir: «— Tinguem, o Déu!, pietat de mi, pecador.» — Jo us dic que aquest, i no aquell, davallava justificat a casa. Car qui s'exalta serà humiliat i qui s'humilia serà exaltat.»

Aquesta lligó, com totes les de Jesucrist, és eterna. I té l'aplicació tostemps, perquè tostemps hi ha hagut i hi ha homes qui, amb orgull, creuen tots els altres lladres i injustos i adúlter..., i sols ells es consideren honrats i bons i honestos.

Butlletí internacional

22 de novembre de 1923

LA POLITICA BRITANICA

Ha començat a les terres britàniques de la illa metropolitana (Anglaterra, Escòcia i Gales) la campanya electoral amb aquella vigòria pròpia dels pobles on la lliure emissió del sufragi és una expressió normal de la ciutadania i on els partits polítics són alhora òrgans d'opinió i instruments de govern.

Lluïten, com ja saben els nostres lectors, els tres grans partits britànics: els unionistes o conservadors, amb la bandera del proteccionisme, que ha enlairat Mr. Stanley Baldwin; els liberals de les dues branques (Mr. Asquith i Mr. Lloyd George), units lleialment en la defensa del lliure canvi, i els treballistes que, coincidint amb els liberals en la defensa del lliure canvi, insisteixen en llur programa socialista i demanen, amb la nacionalització de les indústries, l'impost extraordinari sobre el capital.

Els avantatges inicials de la campanya eren per als conservadors, que havien triat el camp i l'hora de la batalla. Sembla, però, que la unió dels liberals ha multiplicat llur força i que el partit treballista troba més ajut del que tothom es pensava en nombrosos segments de l'opinió del país. És, doncs, impossible, encara, de preveure el resultat definitiu de les eleccions.

El més probable és que el partit conservador aconseguixi una majoria absoluta de llocs a la Cambra dels Comuns, amb els vots d'una minoria del país. Aleshores, com ja hem remarcat oportunament, es donaria el cas curiosíssim i paradoxal que un govern, amb majoria absoluta al Parlament, no podria realitzar el seu programa, car la majoria del cos electoral del país l'hauria rebutjat expressament. En canvi, si els liberals o els treballistes aconseguïen una majoria absoluta en la Cambra dels Comuns, representaria també la majoria del cos electoral en el punt concret de la política fiscal, que és el tema de les eleccions, car és gairebé segur que el nombre de vots de liberals i treballistes sumats serà superior al nombre total de vots que aconseguïen les candidatures conservadores.

Es clar que si algun dels tres partits aconseguix la majoria absoluta d'actes i de vots la situació no oferirà cap dubte i els vencedors ocuparan el poder i governaran lliurement. Però la forma en la qual es desenrotlla la lluita electoral, el tema concret de les eleccions, i la situació respectiva dels tres partits que hi prenen part, fan preveure la possibilitat d'un nou govern de coalició, d'un govern veritablement centrista, que podria restar constituït, segons els resultats de la votació, pels elements més avançats de l'unionisme, adversaris o gens entusiastes del proteccionisme, pels liberals de les dues branques i pels elements més moderats dels treballistes, que podrien acceptar un programa mínim. Aquesta possibilitat neix de la influència que ha assolit en la política britànica el partit treballista, influència que complica la situació i impedeix que la lluita electoral es limiti ara a una batalla simplista, a la manera clàssica, entre uns conservadors proteccionistes i uns liberals lliurecanvistes.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Cròniques d'Art

Entorn de l'Exposició del Moble

DE LA LLAR POPULAR, ENORA

Les fotografies d'interiors de masies catalanes de la Catalogació de Monumentes són les úniques mostres d'engendrament d'interiors populars de l'Exposició del Moble — deïem en l'anterior crònica. Cal entendre bé que no és el folklore el que pot salvar els mobles i la disposició de llars; les necessitats de la casa ciutadana són molt distintes de les d'una granja i també el seu aire deu ésser diferent. Fins avui els mobles americans són els que més encanten a la casa barata de la ciutat, però tampoc són els tipus ideals: naturalment, la barata és un gran enemic de tot tipus ideal.

LA SECCIO FRANCESA

Les arts decoratives de la casa han trobat en els alemanys (Munic, Viena), en els nord-americans i en els francesos uns recordadors de noves formes.

Les imitacions dels estils antics amb les quals gairebé únicament es furneix la nostra habitació burgesa, són desterrades dels millors llocs dels certàmens i de les revistes d'art.

Moltes de les formes del mobiliari modern creades per aquests artistes inquietes, cal que confessem que no ens plauen gaire i fins potser, masses, ens desplauen totalment. Però, malgrat tot, són aquestes formes, creades per la inquietud moderna, les úniques que ens interessin.

Davant per davant de tanta exhibició d'estils antics, tantes vegades mal pats, la recerca dels J. Rustmann, dels J. i M. de Vézère, Bouille, dels Murice Marinot i Maurice Dufrenoy, etc., etc., malgrat les faltes, és quelcom gairebé bell.

Tot l'art de l'habitació i disposició de mobles, objectes i ornamentació, recerca pels artistes francesos, s'estén encara damunt la gràcia dels Lluisos i la dislocació de l'estil naixent del 1900, dit Modernisme. Les aportacions muniqueses i vieneses han influït els recordadors francesos, però aquestes influències, com les que reberen dels arquitectes i decoradors anglesos, seguidors de Ruskin, sempre s'han assentat damunt un sentiment ínnat de gràcia i coquetèria. — Un «dix-huitième» defor-

mal i el «nouveau» actual, per la fantasia dels moderns, deformat per un extrem-orientalisme de cabaret d'òpi. Aquest extrem-orientisme d'ara és arbitrari i sintètic: té una sabor ben distinta de l'amor a les xinesesqueries del temps de la Pompeidors.

Els mobles i objectes francesos moderns donen la sensació que la llar passat de moda, que foren creacions de temporada. Per això en els artistes francesos ben encertat és en l'ornamentació de les sedes del vestí fement. Aquesta instal·lació de les sedes de Lio és, sens dubte, una de les coses més trobades de l'Exposició, especialment en el que atany el vestit: aquesta sàndia tenen el perfunct del boulevard. Són teles amb l'aire de cosa efimera i aquestes teles són encara de temporada, malgrat tenir el suatit aire efimere dels mobles.

I és que l'art decoratiu modern ha sabut inventar aquesta cosa aliada que se'n diu la moda en el vestit i potser no ha sabut inventar res més.

RAFAEL BENET

Noticiari

Entre les obres recents que han entrat al Museu del Luxemburg cal fer especial menció d'una il·luminosa i petita tela de Van Gogh, llegada a Josep Reinach, dita «Restaurant de la Sirène», la qual ha estat col·locada a la Sala d'Impressionistes; d'una tela de Claude Monet, «Femmes dans un jardí», que marca els debuts d'aquest gran mestre en la pintura del ple aire, pintura que ha estat col·locada a la sala I. Enmig de la sala V s'han col·locat dos bustos del gran Baudouin.

Però d'esdeveniments pot qualificar-se l'entrada d'Henri Matisse al Luxemburg amb «Odaliscs», que fou exposada recentment a can Bernheim. També cal assenyalat el fet de l'entrada, a l'esmentat Museu de París, d'una puixant tela de Gauguin, «Femmes sur la plage», pintada a Tahiti, i llegada al Luxemburg, pel vescomte de Chollet, mort a la guerra l'any 1915.

El formidable pintor Gauguin, amb aquest tela, està dignament representat, solament si es té en compte que abans d'ara solament tenia el Museu una petita nativitat.

DARRERES INFORMACIONS

El Sometent a Madrid

LES QUOTES DELS AFILIATS

Madrid, 22. — La Comandancia general de Sometents de la primera regió ha publicat la següent circular:

Per acord de la comissió organitzadora del Cos de Sometents d'aquesta regió, amb l'aprovació del capítol general, ha estat modificat l'article 32 del Reglament en què es refereix a les quotes que ha de satisfer els seus afiliats en la forma que s'expressa, en el ben entès que pel que toca als propietaris de finques rústiques i urbanes que al mateix temps no siguin d'indústria o viceversa, es computarà la quota que han de satisfer per la totalitat de la contribució que paguen anualment per ambdós conceptes.

Escala gradual de quotes setmanals:

Jornalers, 3 pessetes.

Els que paguen fins a 200 pessetes de contribució, 3 pessetes.

Empleats que l'ur son no passi de 2.000 pessetes, 6 pessetes.

Els que paguen de 200 a 500 pessetes de contribució, 6 pessetes.

Empleats amb sous de més de 3.000 pessetes, 12 pessetes.

Els que paguen de 500 a 1.000 pessetes anuals de contribució, 12 pessetes.

Contribucions de més de 1.000 pessetes anuals, 36 pessetes.

El comandant general: Antoni Daban.

PROPOSTA DE CAPORALS DE DISTRICTE

Ha estat sotmesa a l'aprovació de la comissió organitzadora dels Sometents de Madrid, la següent proposta de caporals de districte de:

Centre: don Carles Prast i don Manuel Herrera.

Bonavista: comte de Cedillo, marquès de Comillas, comte de Castillo Fiel, i marquès de la Rivera de Tajuña.

Congrés: don Enric Delas i marquès de Acha.

Hospital: L. Lluís Salz de los Toreros.

Latine: duc de Bailén.

Palau: don Antoni Vazquez Aldana.

Universitat: marquès de Vivel.

Pont de Segovia: don Manuel Bofarull.

Quatre Camins: don Josep Garcia Nieto.

Secció de Comunicacions: don Anastasi Malo.

Secció de Professionals: don Carles Martín.

Secció d'Exercit i l'Armada: don Josep Francés.

nombre de senyores i representants de la premsa.

A les deu s'ha dit una missa, i després les autoritats i invitats han recorregut go que s'ha construït recentment.

ESTRENA

Madrid, 22, 2 matinalada.

En el teatre de Sarsuela s'ha estrenat l'òpera alemanya en tres actes, titulada "La Rosa de Stambul". En els dos primers actes el públic s'ha mostrat reservat, però el tercer, que és molt graciós, i abundant en acudits i situacions còmiques, ha estat un èxit.

AL CONSERVATORI

Madrid, 22. — Aquesta tarda s'ha celebrat al Teatre del Real Conservatori de Música i Declamació la distribució de premis.

Ha presidit l'acte l'inspector general de Belles Arts, acompanyat del director del Conservatori.

UNA ESTATUA

Es troba a Madrid l'escultor Joaquín Bilbao, que ha vingut a retocar les ceres de l'estatua de Sant Ferran que ha d'erigir-se a Sevilla, a la plaça del mateix nom.

DESGRACIA

En una obra en construcció del carrer de García de Paredes ha caigut d'una bastida l'obrajer Josep Redondo Rodríguez, morint a l'acte.

La pesca

Una instància.

Alacant, 22. — El president del Pòsit de Pescadors de les Illes de Tabarcan, en nom de 250 associats, ha dirigit una instància al president del Directori Militar demanant que es concedís millores a la indústria pesquera, de manera que s'assegurés la vida dels treballadors del mar.

En la dita instància es diu que aquesta indústria suposa 416 milions de quilos de peix, per valor de 417 milions de pessetes, tenint emprats uns 136.000 obrers i 138 embarcacions.

També demana que s'establís una vella de pesca amb l'objecte d'evitar, en els voltants de la costa, en les regions productores, la pesca amb aparells d'arrastre, i també que s'establís port pesquers, dels quals n'està manca Espanya.

El governador envia un delegat per tal que assistís a la representació de la dita obra, a fi de comprovar el fonament de la denúncia feta per l'alcalde.

S'espera que molt aviat s'axeixi la suspensió, ja que els autors estan disposats a suprimir la part que hi ha molestia per l'alcalde.

En la finca nomenada "Guiljarro", del terme de Carmona, Josep Redondo, tingué la desgràcia de trepitjar un cable d'alta tensió, morint electrocutat.

La situació al Marroc

COMUNICAT OFICIAL

Madrid, 23, 12'30 matinalada.

Nota oficial de Guerra:

"Sens novetats en ambdues zones del protectorat."

En el vapor correu "Málaga" embarcaren avui des de Melilla l'expedició del batalló de Navarra composta d'un cap, 7 oficials i 400 de tropa.

En el vapor correu Almeria embarcà el batalló de la Princesa compost d'un cap quatre oficials i 250 de tropa, a la primera expedició de Guadalupe, amb tres oficials i 150 de tropa.

L'enviament no ha efectuat cap vol a causa del temps.

APAT A TETUAN

Tetuan, 22. — El Resident general ha assistit avui a un dinar que ha donat en el seu honor el Baixà de la ciutat, Jalila Interi.

L'administració municipal

INSPECCIONS I EMPRESONAMENTS

Madrid, 22. — El coronel d'artilleria senyor Jiménez Garza ha estat designat per a realitzar una visita d'inspecció a l'Ajuntament d'Alcalá de Henares.

S'assegura que en assabentar-se del nomenament d'un delegat governatiu ha desaparegut l'últim alcalde de Albalá.

S'ha ordenat l'empresonament de l'exalcalde d'Ullora, don Cristófor Rodón, i del secretari actiu de l'Ajuntament d'Ullora, don Manuel Ordoñez, acusats de malversació de fons municipals i de falsedat en document públic.

Ha estat detingut, l'ex-alcalde alba de Orliva don Francesc Rivas.

A LA PRESO

Castelló, 22. — A conseqüència de les visites d'inspecció girades als Ajuntaments de Segor i Garica, han estat empresonats l'ex-alcalde de Segor, don Leopoldo Díaz, el secretari Joan Irujo i dos veïns.

Contra la llagosta

UNA R. O.

Madrid, 22. — S'ha dictat una real ordre disposant que els governadors, per a combatre la plaga de la llagosta, ordenin a la guàrdia civil, auxiliada pels ajuntaments i juntes locals contra les plagues del camp, exerceixi una escrupolosa vigilància, obligant als agricultors a cremar les arrels i la llenya grossa, o a guardar una altra en locals tancats.

L'incumpliment d'aquesta ordre es castiga amb multa variable entre 100 i 500 pessetes, que hauran d'esser abonades en paper de pagaments a l'Estat.

En la mateixa disposició es donen instruccions tècniques a les juntes agrònomicas i als agricultors per a fer més eficaç la campanya contra la llagosta.

Peticio d'indult

TELEGRAMA A ROMA

Sevilla, 22. — L'alcalde president d'aquest Ajuntament assabentat pel rector de la Magdalena que aviat es compliria la sentència dictada per aquesta Audiència contra el criminal "El Rabazo", ha trasmes a l'ambaixador espanyol a Roma prop del Vaticà el següent telegrama:

"Ambaixador Espanya prop Santa

Seu. — Alcalde Ajuntament Sevilla, nom ciutat, li comunica trobar-se pendent sentència pena capital dictada Audiència Sevilla contra reu motat "Rabazo". El prego intercedir prop Santedat si intervingui prop Rei Espanya concedir l'indult evitant dia dol aquesta ciutat.

Els torronaires de Xixona

PETICIO DEL DIRECTORI

Xixona, 22. — Les recents disposicions sobre contribució industrial, han repercutit en aquesta població amb resultats altament perjudicials, causa segurament de ruïna per a centenars de famílies que es dediquen a la producció de torrons per a la venda.

Amb les noves disposicions s'exigeix per a facturar el justificant de tenir fet el pagament de l'últim trimestre de la contribució com a comerciant, quan en realitat són "pene-dors" que paguen pel que venen.

La situació es considera insostenible, i es demana al Directori que resolgui amb urgència el cas en entitat favorable.

Notes de Sevilla

OBRA TEATRAL SUSPESA. — ELEC-TROUTAT

Sevilla, 22. — El governador civil, general Perales, ha ordenat la suspensió de les representacions de la revista estranya amb gran èxit "Es mucho Sevilla", de la qual són autors els periodistes Miquel Antoni Jiménez i Josep Alarcón.

Sembla ésser que el motiu de la suspensió obedeix a una queixa formulada per l'alcalde en la qual es manifesta que en la dita revista s'insulten greuges a la guàrdia municipal i als linets d'alcalde.

El governador envia un delegat per tal que assistís a la representació de la dita obra, a fi de comprovar el fonament de la denúncia feta per l'alcalde.

S'espera que molt aviat s'axeixi la suspensió, ja que els autors estan disposats a suprimir la part que hi ha molestia per l'alcalde.

En la finca nomenada "Guiljarro", del terme de Carmona, Josep Redondo, tingué la desgràcia de trepitjar un cable d'alta tensió, morint electrocutat.

De l'atemptat de Saragossa

DILIGENCIES I DETENCIONS

Saragossa, 22. — El jutjat militar actua paral·lelament al civil en les diligencies que s'instrueixen amb motiu de l'atemptat del qual fou víctima un oficial de presons.

Aquesta matinalada han estat detinguts els coneguts sindicalistes Artur Parera, Pere Alfranca, Carmel Herrera, Joan Yuste, Valeria San Agustín i Estanislau Forquella.

Han presat amplia declaració, i s'ha negat tota participació en el fet, han quedat detinguts per suposar-los complicats.

S'assegura que de la declaració prestada pel fet, s'ha deduït una pista que segueix la policia.

Els metges titulars

UNA ASSEMBLEA

Madrid, 22. — A les onze del matí ha començat l'assemblea de metges titulars, convocada per la Junta de Patronat.

Occupen la presidència la Directiva de la Junta.

Es posa a discussió la conveniència o no conveniència de les brigades sanitàries i després de decidir que no es formen gèneres s'obre debat sobre d'aquest assumpte.

El senyor Olmos, en un inici, manifesta a l'assemblea que el doctor Sanchis, president de la Federació de Col·legis Metges d'Espanya, que no assisteix a l'assemblea per malaltia, se'l consideri present, ja que està en èpita a l'assemblea.

El senyor Herrera demana la suspensió de les brigades sanitàries, per inútils.

El senyor Velasco es pronuncia en favor de la brigada sanitària de Valladolid, manifestant que porta a l'assemblea en esperit de la recentment celebrada a Valladolid pels titulars d'allí.

El senyor Barragan diu que, com que l'assumpte s'ha de tractar en general, de res serveix que es portin raons a favor de tal o qual brigada sanitària.

Proposa en general es consideri inútils aquestes brigades.

A un quart de dues s'acaba la sessió.

Els Reis d'Espanya a Itàlia

VISITA DE COMIAT DELS REIS AL SANT PARE

Roma, 22.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Arrestat matí, a un quart d'onze, SS. MM. els Reis d'Espanya, don Alfons i donya Victòria, acompanyats del president del Directori Militar espanyol, general Primo de Rivera i persones de la seva comitiva, sortiren de l'ambaixada espanyola prop de la Santa Seu, per a dirigir-se al Vaticà, on arriben per a ésser rebuts pel Sant Pare, en visita de comiat, amb caràcter privat.

El sobirà i el president del Directori, junt amb les altres persones del seu acompanyament, foren rebuts a l'entrar en el Pati de Sant Damaso.

Ofertes i demandes de col·locacions

Demandes

FAN FALTA
noies de 15 a 18 anys, per a treballs fàcils. Girona, 24, interior.

MERITORI
l'acceptació important com a, si coneix la mecanografia i el francès. No servirà si no sap escriure correctament el català. Escriure indicant pretensions i referències, al número 5.114, de LA VEU.

DEPENDENTA
Important establiment, en de seta una, que conegui el ram de la sabateria. Precisa que sap vendre i tingui bon tracte. Escriure amb referències i noms de cases on ha treballat, a LA VEU, número 5.115.

TALLER ARTISTA
Es desitja artista o ajudant que valgui cooperar en estudi, poc treball, i que tingui bona administració. Precisa que tingui referències i recomanacions socials. Passeig de Gràcia, 86, tercer.

Per a treball
fàcil, necessitem joves de 13 a 15 anys. Convié que siguin ben educats i de fàcil comunicació. Escriure del seu piny i lletres al número 5.112, de LA VEU.

MECANOGRAFA
jove encara que no tingui pràctica, es necessita sola per a treballs dirigides de 1 a 2. Diguem, 349, baixos, junt a Bruch.

Viatjant de calçat
de senyora per Catalunya, amb bona comissió, essent bon venedor i coneixedor de l'article, i amb pretensions de 300 pessetes mensuals. Escriure a LA VEU, número 5.113.

NOIES
de 18 a 20 anys, que siguin pràctiques en costur, faldes. Carrer Barba, 26, bis, fabrica de capis.

SASTRE
Es necessita oficial i mig oficial. Sant Llàtzer, 2, 2a.

FALTEN
minyones de 25 a 40 anys, que tinguin bones referències. Carrer Còrrec, 10, 2a.

PESSEBRISTES
Acreditada casa expensadora de figures de pessebre, acceptaria, en quantitat, tota mena de figures acabades a punt d'esser posades a la venda. Ofertes a LA VEU, número 5.116.

MERCERIA
Dependenta d'aquesta especialitat, falta en important establiment de Sant Gervasi. Escriure indicant pretensions i referències a LA VEU, número 5.117.

Fàbrica de sobres
Falten noies de 15 a 16 anys, guanyant treball tot l'any. Carrer de València, 90, entre Passeig de Gràcia i Claris.

SASTRE
Es necessita mig oficial, aprenent avançat i aprenent. Carrer Avel·lana, 14, segon, primera.

SASTRE
Falten mig oficial i oficial. Quintana, 8 i 10, quart, primera.

NOIA
es necessita, que entengui en cartolines i recordatoris. Balmes, 113, baixos.

SASTRE
Falten mig oficial avançat i aprenent avançat. Carrer d'Alfons, número 105, principal, segon.

NOI
per a taller de quadros, de 15 a 16 anys, guanyant tot l'any. Carrer de Boters, número 4.

SASTRE
Falten mig oficial i aprenent. Formentor, número 6, primer, primera.

FALTA
un noi de 16 a 18 anys per a treball de granja. — Carné, 25, lletres.

ROBA BLANCA
dependent que coneixi demés la confecció, desitja col·locació, amb referències. Ofertes a LA VEU, número 5.118.

EBANISTA
mig fadrí d'aquest ofici amb coneixement d'escultura desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.119.

FORNER
cap i cua sabent la seva obligació, desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.120.

MERITORI
de 15 a 17 anys, que sap comptabilitat i tingui bones referències i desitgem urgentment. Escriure detallant referències i pretensions a LA VEU, número 5.121.

VIATJANT
en ferreteria i drogues per a cotitzar les drogues. Escriure a LA VEU, número 5.122.

Tallador de camiseria
molt pràctic, desitja col·locació. Bones referències. Escriure a LA VEU, número 5.123.

GENERES DE PUNT
Dependenta especialista en aquest ram sollicita emplear-se. Escriure per escrit a LA VEU, número 5.124.

Mosso cobrador
amb immillorables referències, coneixedor de Barcelona, desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.125.

DEPENDENT
detall per a mercaderia i bisuteria, desitja col·locació en botiga d'algun d'aquests rams. Escriure a LA VEU, número 5.126.

MECANOGRAFA
molt pràctica, desitja col·locació en casa important. Immillorables referències. Escriure a LA VEU, número 5.127.

DEPENDENT
per a drogueria necessita col·locació. Facilitar referències immillorables. Escriure a LA VEU, número 5.128.

Comptable i corresponent francès
molt pràctic, desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.129.

Comptable i taquí-mecanògraf
de molt temps de pràctica, necessita col·locació en casa important. Escriure a LA VEU, número 5.130.

CAMBRERA
que conegui bé la seva obligació, tingui bones referències, desitgem urgentment. Escriure amb detall de cases on ha treballat i pretensions a LA VEU, número 5.131.

FERRETERIA
Dependenta pràctic en la venda d'aquesta especialitat i tota classe de metalls, desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.132.

DEPENDENT
que cuidaria la secció de venda de temps de pràctica, el necessitem, que no tingui més de 20 a 30 anys i si pot fer que estigui lliure de quins. Escriure al número 5.133 de LA VEU.

FORJADOR
central d'obres i artístic, molt pràctic, es necessita. Escriure a LA VEU, número 5.134.

LAMPISTA
remendista, coneixedor la seva obligació i que no tingui més de trenta anys el necessitem urgentment. Escriure detallant referències i pretensions al número 5.135 de LA VEU.

MECANOGRAFA
que sigui ràpida i que conegui francès, comptabilitat i tota mena de metalls, desitja col·locació. Escriure detallant referències i pretensions a LA VEU, número 5.136.

Auxiliar d'escriptori
ben apte i voluntari, que conegui comptabilitat, es necessita. Ofertes i pretensions al número 5.137 de LA VEU.

SASTRE
Falten mig oficial, aprenent avançat i aprenent. Carrer de Pònt, 45, quart, segon.

SASTRE
Falten mig oficial i oficial. Quintana, 8 i 10, quart, primera.

NOIA
es necessita, que entengui en cartolines i recordatoris. Balmes, 113, baixos.

SASTRE
Falten mig oficial avançat i aprenent avançat. Carrer d'Alfons, número 105, principal, segon.

NOI
per a taller de quadros, de 15 a 16 anys, guanyant tot l'any. Carrer de Boters, número 4.

SASTRE
Falten mig oficial i aprenent. Formentor, número 6, primer, primera.

FALTA
un noi de 16 a 18 anys per a treball de granja. — Carné, 25, lletres.

ROBA BLANCA
dependent que coneixi demés la confecció, desitja col·locació, amb referències. Ofertes a LA VEU, número 5.118.

EBANISTA
mig fadrí d'aquest ofici amb coneixement d'escultura desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.119.

FORNER
cap i cua sabent la seva obligació, desitja col·locació. Escriure a LA VEU, número 5.120.

MERITORI
de 15 a 17 anys, que sap comptabilitat i tingui bones referències i desitgem urgentment. Escriure detallant referències i pretensions a LA VEU, número 5.121.

VIATJANT
en ferreteria i drogues per a cotitzar les drogues. Escriure a LA VEU, número 5.122.

Tallador de camiseria
molt pràctic, desitja col·locació. Bones referències. Escriure a LA VEU, número 5.123.

GENERES DE PUNT
Dependenta especialista en aquest ram sollicita emplear-se. Escriure per escrit a LA VEU, número 5.124.

ES NECESSITEN
mig oficials i aprenents modistes. Parlament, 47, principal, segon.

SASTRE
Falten aprenent avançat i aprenent que sapiga alguna cosa. — Floridablanca, 127, entresol.

FALTA
aprenent. — Roser, 71.

SASTRE
Falten mig oficials i aprenents avançats i mig oficial. Pònt, 45, primer, primera.

FALTA
senyor a tota pensió. — Carrer de Robador, 4, tercer, segon.

SASTRE
Falten oficial i mig oficial. Carrer de Cirés, 11, segon, primera.

NOI
per a encaixar. — Carrer d'Artbau, 20, farmàcia.

MODISTA
Falten aprenents avançats i mig oficials. Asalto, 9, segon, segon.

SASTRE
Falta oficial. Tallers, 25, quart, segon.

SASTRE
Falta aprenent. Carrer de Balmes, número 8, entresol, primera.

SASTRE
Falta mig oficial i oficial. Carrer de Pelayo, número 4, segon.

ES NECESSITEN
aprenents per a gènere de punt. Sant Domènec del Call, 8, primer.

METALLISTES
mig oficials, es necessiten. — Consell de Cent, número 108.

FUNDIDORS
en metall, mig oficials es necessiten. Consell de Cent, número 108.

SASTRES
Bona oficial, es necessiten. — Carrer de Tàrragona, 7, Merceria, vidua Raventós.

SASTRE
Oficial sabent la seva obligació, es necessita a la sabateria. Carrer de Tàrragona, 7, Merceria, vidua Raventós.

SABATONERS
Falten bons oficials d'escarp. Passeig de Bernat, 6, tercer, segon.

SASTRE
Falten mig oficial avançat i aprenent. Carrer de Blai, número 6, primer.

APRENENTS
Librers i tipògrafs que coneixen l'ofici, es necessiten. Carrer de Mallorca, número 201, baixos.

Enquadradores
aprenents es necessiten de 17 a 18 anys. Impremta, 12, baixos.

FALTA
una aprenent amb molt bones informes per a la venda de calçat. Riera Alta, 5, sabateria.

SASTRE
Falta mig oficial i mig oficial, que sapigui la seva obligació. Carrer de València, 90, entre Passeig de Gràcia i Claris.

APRENENT
falta en fàbrica de guants. Carrer de Mallorca, número 33.

SASTRERIA
Falta mig oficial, treball seguit. Avinyó, 4, principal.

FALTEN
oficials modistes. Carrer de Balmes, número 20, primer, primera.

VARISSADORA
falta, bon jornal. — Roser, 71.

SASTRE
Falta mig oficial, jornal 8 pessetes. Salva, 46, tendes.

EBANISTA
Es necessita un mig oficial. Passeig de Gràcia, 62, interior.

LLAUNERS
Aprentis, falta Carrer del 26 de gener, 41 (Hostafranca).

SASTRE
Falten mig oficial i mig oficials. Riera, 3, quart, primera.

FALTA
una manutidora de 12 a 15 anys. Riera, número 3, quart, primera.

SABATERS
Falten sabaters escarp. Cadena, 24, principal, primera.

SASTRE
Necessita mig oficial i aprenent, Sant Pau, 40, tercer, tercera.

FALTA
bon polidor pràctic en lampisteria. Sant Vicens, 37.

SASTRE
Falten aprenents i aprenents. Carrer de Borrell, 10, primer.

BARBERS
Falten setmanat i ajudants. Carrer de la Riera Baixa, 37.

MODISTA
falta oficials i aprenents guanyant. Ronda Sant Pau, 40, primer, quarta.

NOI
per a encaixar. Llibria, 23, Material Electric.

Representacions
ram ultramarins per a xipol i comarca, es desitja a comissió. Raimond Rovira.

AGENT
a la comissió ben relacionat per a introduir acreditada marca de vins, de la RIOJA. Es necessita per a la plaça i restant de Catalunya. Indult presentar-se sense referències. Dirigir-se, Consell de Cent, 303, maketam.

DEPENDENTA
bona venedora per a gènere de punt i bosses, necessitem amb punt de pràctica en casa important d'aquesta ciutat. Carrer de Passag de Gràcia, 12 i 14.

Treball a senyoreta
robota mina, Passeig de Gràcia, 67, tercer, segon. Falten aprenent i aprenents, guanyant. De 11 a 1 de 5 a 7.

MINYONA FALTA
a Gràcia, a matrimoni, per a tot, ben retribuïda. Rad: Pelayo, 21, entresol, primera. De 11 a 1 de 5 a 7.

Aprenent, 15 anys
amb informes, guanyant 30 pessetes setmanals. Pelayo, 62, BASAR.

FALTA
nada que sapiga cosir a màquina de Bros. Muntaner, 68, tendes.

MODISTA
Falten molt bones oficials. Diputació, 299, baixos.

MINYONA
per a tot. Consell de Cent, 243, quart, primera.

Falta aprenent
guanyant, treball artístic, Sant Pere Màrtir, 5, primer.

FALTA NOIA
Jovent, 3, primer, segon.

OPERARIS
lampistes, per a obres, es desitgen en el carrer Mallorca, 14, de 8 a 10 i de 3 a 4.

MERITORI
que conegui Barcelona, ja que serà precís que s'hi vagi a tota hora. Preferible de 23 a 35 anys. Escriure a LA VEU, número 5.135.

SASTRE
Falten mig oficials i aprenents avançats. Carrer de Nícol, número 97, segon, primera.

MIG OFICIALA
sastressa, es necessita. — Plaça del Pi, número 2, segon, primera.

FALTA DONA
per a cosir sacs, jornal tres pessetes. — Avinyó, 46, tendes.

IMPRESA
Falta marcadors minervista. Portaferrissas, 15.

SASTRE
molt ben retribuïda, fan falta, oficial i mig oficial, treball seguit. Carrer de Viladuro, número 68, segon, segon.

SASTRE
Falten oficials i oficials. Carrer de Pònt, 45, quart, segon.

NOIES
que no tinguin menys de 15 anys es necessiten per a treball lliure, guanyant dues pessetes diàries. Si ha treballat fins a 6 d'any. Presentar-se avui d'11 a 1. Barba, 26, tendes.

CAIXISTA
Falten mitjos oficials i aprenents avançats. Carrer de Manzanet, 12, impremta, Juny Reformas.

SASTRE
necessita oficials i mig oficials, treball seguit. Carrer de Diputació, número 129, quart, segon.

CASA GUITART
3 Portal de l'Angel, 3. — Es necessiten bones oficials per a taller, indult presentar-se sense referències. Escriure a LA VEU, número 5.136.

SASTRE
Falta mig oficial i aprenent. — Viladuro, 46, tendes.

SASTRE
Falta oficial, bona per a tot l'any. — Passeig de Gràcia, 45, primer.

SASTRE
Falta mig oficial, aprenent i aprenent. Riera Alta, número 4, primer, segon.

FALTEN
aprenents per a article de pell moneders. Hospital, número 30.

Mecanògrafa falta
Indispensable signi catalana i conegui bé redacció, correspondència, ortografia i taquígrafia. Escriure condicions i referències. Apartat de Correu, 92.

OFICIAL SASTRE
de 40 a 50 anys falta, Sabateria. Carrer de Colom, 2, Plaça Reial.

SASTRE
Falten oficials, oficials, mig oficials i aprenents, treball tot l'any. Plaça Regomir, 5, primer, primera.

MIG
oficial caixista remendista. Carrer de la Riera Baixa, 37.

PER EXIGENCIES FAMILIARS
desitjo col·locació en un poble de fora de Barcelona. Conec comptabilitat, francès, mecanografia, etc. Escriure a LA VEU, número 5.137.

ES NECESSITA
una oficial per a fabrica d'articles de moneders. Carrer de Ferritxol, 11.

APRENENT
caixista es necessita. Impremta de Milla i Fontanals, número 41 (Gràcia).

20.000 PESSETES
amb garanties, necessitem per a nostre desenvolupament comercial. Interès 20 per 100, o bé 6 per 100 i col·locació. Escriure a P. B. Número 5.138.

SASTRE
Oficial, oficial i mig oficial, falten. Portal de l'Angel, 23, primer.

ES NECESSITA
oficial sastre per a fora, que sapiga treballar bé. Rad: Carrer del Ruch, 29, De 10 a 12.

Corredor de panyos
que conegui aquest ram desitja col·locació important. Indult dirigir-se sense referències. Dirigir-se a LA VEU, número 5.139.

Pelquer de senyores
es necessita aprenent avançat, ben retribuït. Puerriquia Pomeroy, Comte del Asalto, 83.

CORREDOR D'AMPLIACIONS
Necessito corredor d'ampliacions per a la ciutat de Barcelona, que conegui a fons el negoci, que conegui a fons el negoci, que conegui a fons el negoci. Escriure a P. B. Número 5.140.

MODISTA
Es confeccionen abrics, vestits i faldes. Promptitud i economia. Vila Vial, 75, tercer, segon.

FALTA APRENENT
de 15 a 16 anys, per a tintoreria. Carrer del Carme, 19.

ES NECESSITEN
mig oficials modistes. Aribau, 65, tercer, tercera.

CAMBRERS
per a cafè, guanyant bon jornal fan falta, carrer Montserrat, 16. Rad: De 1 a 2.

ES DESITGEN
corredors per a la venda de vins ben retribuïts. Consell de Cent, 297, tercer, tercera. De 3 a 8, tendes.

JOVE
amb coneixements de químic, es necessita en important fàbrica, que sapigui treballar amb el tracte de clixos o ampliacions, que entengui el tracte de clixos o ampliacions, que entengui el tracte de clixos o ampliacions. Escriure al número 5.141, de LA VEU.

MIG FADRÍ
fuster avançat, necessita col·locació a l'exterior o fora de Barcelona. Ofertes al número 5.142, de LA VEU.

REPRESENTANTS
en pobles de Catalunya, es necessiten per a la venda de vins i productes comercials. Escriure a Horta, 40, Barcelona. Impremta.

ES NECESSITEN
oficials i mitges oficials modistes. Diputació, 127, primer, segon.

RATLLADOR
i aprenent, falten. — Carrer de les Molles, número 14, interior, tercera.

FALTA
oficiala panyadora de non. Ser. 74, 25, tendes.

Ofertes
Administració finques
Referències a satisfacció. Bar. 41, Hostafranca.

SENYORETA
amb llarga pràctica en la regència d'una casa, s'ofereix representant de persona sola o d'empresa familiar, sense pretensions. Escriure a LA VEU, número 5.143.

JOVE CATALA
que té llures totes les tardes, s'ofereix com embolador conegut tota mena de facturacions i expedicions. Pot indicar molt bones referències. Escriure a LA VEU, número 5.144.

Senyoreta instruïda
acreditada educada, ofereix educar nens, acompanyar senyores encara que viatgi o estigui malalta. Representació, 7, Balmes, 13, torre, S. G., de tres a set.

JARDINER
amb bones referències desitja col·locació en una o més cases de senyors. Donar proves. Carrer de Sarrià, 15, Les Cortes, Vicens Barba.

SENYORETA
mecanògrafa conegut taquígrafia i amb nocions de comptabilitat, s'ofereix sense pretensions. Escriure al número 5.145, de LA VEU.

JOVE CATALA
conegut Madrid i estant ben relacionat amb tot el comerç acceptaria representació de cases catalanes, ofertes les garanties que precisin. Escriure a LA VEU, número 5.146.

AUXILIAR
d'escriptori amb bon caràcter de lletra, nocions de comptabilitat i llarga experiència. Escriure a LA VEU, número 5.147.

MECANOGRAFA
jove amb llarga pràctica, desitja col·locació en casa important. Escriure a LA VEU, número 5.148.